

Foto: Petr Houšek

6/7 2016
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Absolutní extáze
režiséra hitu **BELGICA**

strana 6 / page 6

EMMA SUÁREZ
z Almodóvarovy **JULIETY**

strana 13 / page 13

ENGLISH VERSION
INSIDE

Rande pro šílenou Mary přijela do Varů uvést irská herečka Seána Kerslake. Snímek uvidíte ještě dnes ve 13.00 v Národním domě nebo v pátek 8. 7. od 22.00 tamtéž.

IRSKÁ HEREČKA SEÁNA KERSLAKE PŘIVEZLA DO VARŮ SKVĚLÝ PŘÍBĚH DIVOKÉHO DÍVČÍHO DOSPÍVÁNÍ

HROZNĚ HUSTÁ MARY

Šílená Mary z celovečerního debutu režiséra Darrena Thorntona se vrací z krátkého pobytu ve vězení domů do jednoho irského zapadákov, aby svoji nejlepší kamarádku, místní krásku Charlene, doprovodila před oltář. A taky aby zjistila, o co vlastně vůbec v jejich vztahu šlo. Holčíčí přátelství, nostalgie po dospívání, silný příběh a skvělé herecké výkony tří vycházejících hvězd zajistily snímku *Rande pro šílenou Mary* místo v hlavním programu MFF KV i ovace publika. Ty si do varských kinosálů přijela osobně vychutnat i pětadvacetiletá představitelka Mary, **SEÁNA KERSLAKE**.

Kateřina Kadlecová

Sice jste v České republice vůbec poprvé, ale karlovarské publikum už vás nejspíš vidělo. Podle filmové databáze IMDb.com jste hrála v absurdním dramatu *Humr*, který byl loni za velkého nadšení uveden na festivalu a pak šel i do české kinodistribuce... Jenže já vás tam nenašla – koho jste hrála?

Nenašla, co? To je taková legrační historka. Dostala jsem v *Humrovi* roli jedné dívky ze skupiny Samotářů, kteří žijí v lesích a bouří se proti nesmyslnému požadavku té společnosti, že každý musí mít partnera, nebo se promění v živočicha. Měla jsem tam moc pěknou scénu s Johnem C. Reilym; s Colinem Farrellem, o jehož příběh jde především, jsem bohužel do styku nepřišla. Jenže oni mě vystříhli! Tak to prostě chodí – když vaše postava nepomáhá rozvíjet příběh, musí pryč. Takovej už je život.

V *Rande pro šílenou Mary* jste ovšem jakožto hlavní postava samozřejmě zůstala.

Ale taky to nebylo jen tak. Peníze na ten film se totiž sháněly pěkných pár let. Točili jsme nakonec víc než šest týdnů, způli v Dublinu a zbytek v přístavním městě Drogheda. Přišlo mi to jako dost krátká doba, nebyl čas na nějaké zevlování – prostě jsme šli od scény ke scéně. Točili jsme to před téměř dvěma lety, když mi bylo pětadvacet, a hrozně dlouho se stříhalo, přece jen to byl Darrenův první celovečerař (*Darren Thornton, divadelní režisér a autor několika ceněných krátkých filmů; pozn. red.*). Darren a jeho brácha, spisovatel Colin, nad tím příběhem seděli vážně dlouho. No, aspoň zatraceně dobře věděli, co chtějí. Ale jasně že ve střížně jsme zjistili, že se to lehce hnulo od původního záměru, takže jsme museli udělat pár přetáček. Což chápu – byla by škoda to uspěchat, takže to pustil, až když mu film přišel perfektní.

Nám, holčák z redakce Festivalového deníku, perfektní vážně připadal – všechny máme zkušenost s obrovskou silou holčíčího kamarádství, s láskou a žárlivostí často hlubší a intenzivnější, než jaké pak prožívá dospělá žena ve vztazích s muži. Ženská mystika, tajemství citů – prožila jste to sama někdy?

Jasnačka. Jako holka často uvíznete v toxických vztazích s kámoškou na mnohem delší dobu, než byste ráda – chlapy byste dávno poslala k šípku, ale u ženských si prostě nemůžete pomoci. Ženská přátelství mě fascinují – je neskutečné, jak se na sebe napojíte, jak se jedna k druhé uvázete.

Jak se vám Mary, která dokáže být vážně „hustá“, hrála?

Mary je velmi náročná, ale báječná postava, radost pro herce – má tolik různých tváří, tolik rozličných povahových rysů. Má zvláštní smysl pro humor, ale především je nabitá vztekem, je zmatená, opuštěná. Když se do ní zkoušíte ponořit, jste v její hlavě, je dost těžké stykat se mimo natáčení s ostatními lidmi, to smrdí průšvihem. Když máte v hlavě to, co Mary, neprojdete centrem Dublinu, aniž byste se do něčeho namočili. Ale hrozně mě bavilo říkat v roli Mary před kamerou věci, které se říkat vůbec nesmějí, být hrozně hustá a neomalená, úplně se odvázat. Ale někdy to byla haluz, vpravit se po letech do kůže roztěkaného výrostka. Občas jsem tou hol-

kou měla chuť pořádně zatřepat a říct jí: „No tak, to bude dobrý, klídek!“

Vy i Darren jste vzešli z divadelního prostředí, *Rande pro šílenou Mary* dokonce vzniklo podle divadelní hry herečky a dramatičky Yasmíny Akram, Darrenovy kolegyně z divadelní společnosti Calipo. Neumím si představit, co z toho dramatu ve filmu zůstalo...

No, moc ne. Snažili jsme se natočit to co nejsyrovější. Darren ani nechtěl, abychom si s Charleigh Bailey, která hraje moji přítelkyni Charlene, tu hru četly. Ona se primárně soustředí právě na to randění, zatímco náš film je spíš o proměnách kamarádství v procesu dospívání, o zjišťování, kdo vlastně jste, jaké je vaše místo ve světě a jak zapadáte do světů jiných lidí. Pokud tam tedy vůbec zapadáte. V tom citlivém náctiletém věku je zvlášť bolestné, když se s kamarádkou rozejdete, když se odcizíte. Po tolika společných letech a zážitcích je šok, když zjistíte, že vlastně nemáte společného nic dalšího. V realitě to ale samozřejmě dopadlo úplně jinak než ve filmu – získala jsem báječný kamarádky, s Charleigh si každý den vyměňujeme zprávy na WhatsApp a prokafráme spoustu hodin. A podobně to dopadlo s Tarou Lee, která hraje tu třetí, zpěvačku a holku přes svatební videa Jess – s tou se ve filmu dlouho odcůháváme, ale nakonec to klaplo, ve filmu i ve skutečnosti. ■

NA BALKÁN!

Včera večer se ve Varech rozdala hned dvě ocenění zatím nedokončeným projektům. Cenu Works in Progress 2016 získalo drama srbského režiséra Bojana Vuletiće *Rekviem pro paní J.* Film o boji osamělé ženy s byrokracií porotu zaujal mimo jiné černým humorem a získal 100 tisíc eur – 10 tisíc hotově od Barrandov Studia a zbytek ve formě postprodukčních služeb UPP a Soundsquare. Eurimages Lab Project Award pak obdržel snímek Slovinců Mihy Knifice *Vytrvalost*. Film dává dohromady dvacet příběhů, které se odehrály v posledních 60 letech. Vary jsou prvním ze čtyř festivalů, kde se tato cena, kterou doprovází odměna 50 tisíc eur, uděluje. Určena je pro projekty založené na mezinárodní spolupráci, které nesázejí na tradiční filmové postupy. ■

KVIFF TALKS

MLADÁ KREV

Festivalem v těchto dnech hojně proudí mladá filmařská krev. Tři nadějně režiséry můžete poznat **dnes od 11.30 ve Vodafoone Lounge** v prvním patře Thermalu. Na další díl série KVIFF TALKS dorazí Polka **Agnieszka Smoczyńska**, jejíž debut *Vábení sirén* získal cenu v Sundance, Fin **Juho Kuosmanen**, jenž s debutem *Nejšťastnější den v životě Olliho Mäkiho* letos zvítězil v soutěžní sekci Un Certain Regard v Cannes, a Turek **Tolga Karagelik**, jehož snímek *Břečtan* objel po premiéře na Sundance 2015 desítky festivalů včetně loňských Varů. Besedu bude moderovat americký novinář **Scott Feinberg** (The Hollywood Reporter). Mluvit se bude anglicky. ■

NEUTEČE MI

STANISLAV MAJER
herec

Letošní Vary jsou pro mě maximálně filmové. Takže (skoro) žádné večírky dlouho do noci, ráno je třeba vstávat na první film. Denně dám klidně čtyři. Přijel jsem sem každopádně s *Modrými stíny* (6. 7., 18.30, Malý sál), výjimečnou kriminální minisérií Viktora Tauše, kde hrají jednoho z detektivů. Z dnešní projekce mám fakt radost, protože jen málokdy se na festivalu povede uvést televizní projekt. Jsme tak ve špičkové společnosti *Temného případu* nebo *Malého Quinquina*, které se tu promítaly v minulých letech. Kromě *Modrých stínů* ale zajděte i na *Švýcaráka* (8. 7., 14.00, Velký sál a 9. 7., 15.30, Malý sál), nesmírně vtipný a dojemný existenciální vý-

křik, který nepřipomíná nic, co jsem dosud v životě viděl. Naopak nespočetněkrát jsem v životě viděl geniální *Intimní osvětlení* (7. 7., 13.00, Karlovarské městské divadlo), film, o kterém se pro jeho humor a smutek odváším tvrdit, že mu dokonale rozumím. Vidět to ve Velkém sále byl splněný sen. Vychválit chci ale ještě Petera Bebjaka, skvělého slovenského herce, který jako otec jednoho z žáků čelí nebezpečné *Učitelce* (7. 7., 11.30, Kino Drahomíra). Jinak se ještě chystám třeba na *Malou sokolnici* (7. 7., 10.00, Národní dům), *Patersona* (7. 7., 14.00, Velký sál), *Animovaný život* (7. 7., 22.00, Národní dům) nebo na *Pustinu* (8. 7., 18.30, Malý sál). Letos je toho fakt hrozně moc! ■

Foto: Milan Matiček

HLAVNÍ SOUTĚŽ

DAMJAN KOZOLE A JEHO FILM PODLE SKUTEČNÉ A TROCHU DĚSIVÉ UDÁLOSTI

JE HORŠÍ BÝT NAPADEN PSY, ČI LIDMI?

Málokdy se povede, aby svou podstatou tak komorní film kladl natolik široké společenské otázky. Zkušený slovinský režisér DAMJAN KOZOLE se ve svém soutěžním *Nočním životě* ptá po síle médií, veřejného mínění i podstatě lidského strachu. A využívá k tomu skutečný příběh o muži, který prý obcoval se svými psy.

Zbyněk Vlasák

Velmi dobře situovaný právník, jeho žena Lea a jejich v zahraničí studující syn vypadají jako úspěšná lublaňská rodina. Stačí však jedna noc a všechno se obrátí naruby.

Muž je nalezen na ulici, celý od krve, pokousaný od psů a se sexuální pomůckou po boku. Zatímco doktoři bojují o jeho život a policisté se začínají zajímat, co se vlastně stalo, vystrašená manželka se snaží zahladit stopy, o nichž sama neví, kam vedou. A taky se bojí rána, kdy se případu takřka jistě chopí média a krvežíznivá část veřejnosti.

Film *Noční život* vychází z reálné události, která se stala ve slovinské Lublani někdy v roce 2010. „Byl z toho tehdy obrovský skandál,“ vzpomíná

režisér Damjan Kozole. „Média spekovala, že měl ten muž, v realu lékař, se psy sex a že do těchto orgií mohlo být zapleteno více politicky důležitých lidí. Dodnes je internet plný spekulací, často dost divokých, jak to tenkrát celé proběhlo.“

Aféra podle filmaře slovinskou společnost rozdělila na dva tábory. Jedni byli a jsou přesvědčení, že se elita země slézá a pořádá sexuální orgie, druzí naopak obhajovali právo zemřelého a jeho blízkých na soukromí.

„Ta kauza tehdy překročila hranice normality. Sledoval jsem to bláznovství a přemýšlel, co je vlastně horší – být napaden psy, nebo lidmi? A o tom můj film je. Naše postava útok přežije, ale může to pro ni být paradoxně horší varianta, než kdyby zemřela,“ říká Kozole.

Žádné nápovědy

Minimalisticky pojatý *Noční život* nám nijak neusnadňuje náhled do myšlenek jednotlivých hrdinů, nedává nám žádné přímé vysvětlení ani nám nena-

FAKT NAVÍC

/ Damjan Kozole je také autorem snímku *Osudový telefon* z roku 1987, který je považován za vůbec první jugoslávský nezávislý film.

Noční život stojí hlavně na výkonu skvělé Pii Zemljič (vpravo).

povídá, co bude dál. V centru dění zde stojí manželka Lea ve výrazném podání Pii Zemljič. Sama si odmítá připustit, co se nejspíš stalo, ale taky se racionálně snaží situaci zachránit, být si spolu s ní uvědomujeme, že nemůže uspět.

„Je to film o našich vnitřních životech, o strachu a o perverzních myšlenkách, které vzlínají za

nehybnými fasádami našich obličejů,“ dodává režisér.

Pro Damjana Kozoleho je to už devátý celovečerní hraný snímek. Uznávaný slovinský režisér má na kontě řadu úspěšných počínů, soutěžil třeba na Berlinale. Zda sklídí ovace i za *Noční život*, uvidíme už při jeho dnešní karlovarské světové premiéře.

CELOVEČERNÍ DEBUT KIVANÇ SEZERA NÁS ZAVEDE NA PŘEDMĚSTÍ ISTANBULU

MRAVENCÍ STAVEBNÍHO BOOMU

„Jako mravenci. Když jeden zemře, ostatní budou pokračovat v práci, mrtvého si nikdo ani nevšimne.“ S filmem *Otcova křídla* debutujícího tureckého režiséra KIVANÇ SEZERA se vydáváme na jednu obří stavbu na kraji Istanbulu, abychom nakoukli do reality tamních dělníků, v mnoha ohledech nedůstojné.

FAKT NAVÍC

/ Režisér Kivanç Sezer má k tématu blízko. Než se rozhodl zasvětit život filmu, sám studoval na inženýra.

Realita tureckých stavebních dělníků není zrovna veselá záležitost.

Zbyněk Vlasák

Při práci na novém luxusním bytovém komplexu se pádem z výšky zabije jeden ze stavebních dělníků. Kamarádi nesou smrt oblíbeného druhu těžce. Zvlášť se dotkne Ibrahima, už staršího mistra, byt se s mrtvým předtím nijak zvlášť nesblížili.

Důvod je jednoduchý. Ví, že konec brzy čeká i jeho, diagnostikovali mu totiž rakovinu plic. Ibrahim přitom nemůže z rizikového zaměstnání v prašném prostředí odejít. Jeho rodina žije mimo Istanbul a patří k těm, které během zemětřesení přišly o střechu nad hlavou, a on potřebuje peníze, aby manželce a dvěma malým dcerám zajistil nové bydlení. A jeho pojištění není dost kvalitní, aby náklady pokrylo. A tak dál skládá cihlu k cihle a jeho zdravotní stav se pomalu zhoršuje. A aby to nebylo tak snadné,

začnou se výplaty dělníků na stavbě čím dál více zpožďovat.

Zdá se, že to celé nemá řešení. Pak však dostane rodina mrtvého dělníka nečekaně tučné odškodnění, vedení stavby se totiž bojí žaloby. A Ibrahimovi hned dojde, že zabít se při práci tak, aby za tím nikdo neviděl úmysl, není při minimálním bezpečnostním zajištění nic složitějšího.

„Chtěli jsme se podívat na to, jak se dūraz na neustálý ekonomický růst ve stavebním sektoru odráží v realitě těch, kteří tak neúnavně budují kanceláře či nákupní domy, kde my ostatní travíme čas,“ říkáji tvůrci filmu *Otcova křídla* režisér Kivanç Sezer a producent Soner Alper. „Naším záměrem bylo s kamerou vstoupit do života těchto lidí a pokusit se ho věrně zachytit.“

Aby zvýraznil kontury celé situace, postavil režisér vedle Ibrahima ještě postavu jeho synovce, který na rozdíl od hlavního hrdiny

dosud neztratil ideály v prudce se rozvíjející turecký kapitalismus. Věří, že zpožděné výplaty jsou jen nedopatřením, že sliby dělníkům jsou míněny upřímně. A věří i v to, že svět funguje natolik spravedlivě, že se jednou mohou role těch nahoře a těch dole prohodit. Film však nakonec dává za pravdu spíše Ibrahimovi.

„Už to, že turecká kinematografie za dobu své existence vyprodukovala nějakých 6300 snímků a že z toho jen 35 se zabývá tématem z dělnického prostředí, ukazuje, že jsou takové filmy potřeba,“ dodávají tvůrci, kteří na to, že jde o debut, pracují s veškerými filmovými prostředky velmi sebejistě. Zajme třeba jejich nakládání se zvukem, kdy se nevyhýbají ani stavebním „nástrojům“.

Jak to s Ibrahimem a jeho rodinou nakonec dopadne, můžete vidět ve Varech ve světové premiéře už dnes v podvečer.

OTCOVA KŘÍDLA

6. 7. 17.00 Velký sál
 7. 7. 10.00 Pupp
 9. 7. 9.00 Kino Drahomíra

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD **PRÁVO**

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průběžné hodnocení

1	LÉON Leon	1,09
2	TISZTA SZÍVEL Takový normální vozičkáři	1,13
3	NORMÁLNÍ AUTISTICKÝ FILM Normální autistický film	1,17
4	INTIMNÍ OSVĚTLENÍ Intimní osvětlení	1,19
5	UČITELKA Učitelka	1,20
6	THE MOON IS BLUE Měsíc je modrý	1,22
7	A DATE FOR MAD MARY Rande pro šílenou Mary	1,25
8	THE EAGLE HUNTRESS Malá sokolnice	1,28
9	ANTHROPOID Anthropoid	1,31
10	JULIETA Julieta	1,32

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři, s pomocí renomovaných filmových kritiků z celého světa jsme pro vás sestavili tabulku, která hodnotí letošní soutěžní snímky. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. A hodnotí se jen ty filmy, které jste již měli možnost zhlédnout. Kdo se stane vítězem Hlavní soutěže v očích novinářů?	<i>Noční život</i>	<i>Nová kůže</i>	<i>Otcova křídla</i>	<i>Potřásání</i>	<i>První štěstí</i>	<i>Rodinné štěstí</i>	<i>Učitelka</i>	<i>U trati</i>	<i>Vlk z královských Vinohrad</i>	<i>Vlny</i>	<i>Zoologie</i>	<i>Zpovědi</i>
Éva Bársony, Népszava, Maďarsko	-	-	-	-	2	-	3	2	5	3	3	3
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt	-	4	-	-	4,5	-	3,5	-	-	-	3	4
Joseph Fahim, Middle East Institute, USA	-	-	-	-	4	-	3	-	4	3	4	3
Hauvick Habéchian, An-Nahar, Libanon	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Barbara Hollender, Rzeczpospolita, Polsko	-	-	-	-	2	-	3	-	4	-	3,5	3,5
Paul Katzenberger, Süddeutsche Zeitung, Německo	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	-	-	-	-	3	-	3,5	2,5	-	3	3,5	4
Věra Míšková, Právo, ČR	-	3,5	-	-	2,5	-	3	-	3	4	4	-
David Rams, TV-Movie.de, Německo	-	-	-	-	3	-	2,5	-	-	3,5	3	-
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	-	-	-	-	3	-	-	-	2	-	5	-
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	-	4	-	-	2,5	-	3,5	3	3	3	5	2,5

OSOBNOST DNE

ŠPANĚLSKÝ FILMOVÝ HEREC SERGI LÓPEZ DOPROVODIL SPOLEČNĚ S HEREČKOU EMMOU SUÁREZ V KARLOVÝCH VARECH SNÍMEK *NOVÁ KŮŽE*.

VĚŘIT PŘÍBĚHU

V pravém slova smyslu evropský herec **SERGI LÓPEZ** přijel do Varů představit svůj nejnovější snímek *Nová kůže*, zařazený do letošní Hlavní soutěže. Podává v něm onen přesně mrazivý, precizní herecký výkon, který jej katapultoval mezi herecké špičky. V rozhovoru mimo jiné vzpomíná na okolnosti vzniku role kapitána Vidala v mysteriózním dramatu Guillerma del Tora *Faunův labyrint* (2006), o kterém prohlásil, že byla nejdopornější v jeho životě; film nicméně získal tři Oscary, Cenu BAFTA a několik desítek dalších ocenění.

Sergiho Lópeze si možná pamatujete ze snímku Stephena Frearse *Špína Londýna*, který byl ve Varech uveden v roce 2002. Ve Varech se objevil i ve filmu *Tango libre* (2012).

Michael Stein

Novou kůži režírovali Isaki Lacuesta a Isa Camp. Jaké to je, když vás režírují dva lidé zároveň?

Člověk není zvyklý pracovat se dvěma hlasy. Ale v tomhle případě to byly hlasy velmi blízké. Tito dva umělci spolu píšou, žijí, mají malou dcerušku – jsou nerozluční. Moc si přáli natočit společně film a jsem rád, že se jim to povedlo. Míval jsem pocit, že je to vlastně jeden režisér se dvěma

hlavami – jednou ženskou a druhou mužskou.

Ve filmu nevíme, zda je nevěstný syn, který se objeví po osmi letech, skutečně Gabriel, či někdo jiný. Vy jako herec jste samozřejmě četl scénář předem a věděl, jaká je pravda...

Kdepak, ty pochybnosti jsou ve filmu trvale přítomné. Každá z postav má tajemství; nevíte, který z nich co skrývá. Nevíme, jestli je to skutečný syn nebo pod-

vodník – a ano, pořád jsem režiséřům namítal, že potřebuju vědět, jak to vlastně je. Ale oni se mi jen smáli. Když se však podíváte na výsledek jejich snažení, měli pravdu. Ten film mám moc rád, udržuje vás v napětí až do konce. Myslím, že tvůrci chtěli poukázat i na to, že skutečná rodina není jen ta biologická, ale i ta, kterou dokážete vybudovat. Ten kluk možná není její syn a ona není jeho skutečná matka, ale mají se rádi – tak se z nich nakonec stane rodina.

Hrajete v několika jazycích – katalánštině, španělštině, francouzštině. V kterém z nich se cítíte nejlépe?

Mým mateřským jazykem je katalánština. Mysleli byste si tedy, že je mi nejbližší, ale není tomu tak. Jako herec nikdy nejste sám sebou, takže když hrajete v cizím jazyce, je snazší vtělit se do jiné postavy, ten cizí jazyk vás k tomu přinutí. Pomáhá mi, když hraju například v angličtině, kdy nemám kontrolu nad každým slovem.

Podle čeho si vybíráte role?

Začínal jsem ve Francii, a nejsem tudíž velký filmový znalec; dnes je to se mnou možná lepší než dříve, ale jména režisérů a herců stále moc neznám. Takže se řídím jediné scénářem – nedokážu si však vybírat práci jen podle toho, jak kvalitní je role, kterou nabízejí mně. Někdy se stane, že si přečtu scénář, ve kterém je moje postava sice dobrá, a příběh zas až tak ne. Mám raději scénáře, kde pohromadě drží celý příběh.

Když za vámi kdysi do Španělska přijel mexický režisér Guillermo del Toro a představil vám svůj projekt *Faunův labyrint*, neměl prý scénář, jen vám vyprávěl děj. Je to hodně neobvyklé?

Je, ale neobvyklý je i Guillermo del Toro. Výjimečný člověk. Neměl na papíře jediné slovo, ale řekl: „Mám hodinku, poslouchej.“ a jednoduše mi dovyprávěl příběh. Vše mi vysvětlil do nejmenších podrobností a po hodině se mě zeptal, jestli s ním do toho jdu. Odpověděl jsem: „Ano! Ano! Ano!“ Když mi nakonec poslal scénář, byl přesně takový, jak jsem čekal. ■

NOVÁ KŮŽE

7. 7. 9.00 Kino Drahomíra

BOD VARU

ODPOSLECHNUTO

Dvě holky s čerstvou maturitou v kapse:

„Tak Anthropoid už nevidíme.“
 „To vůbec neva, počkáme si na to přece u nás v kulturáku.“
 „A půjdem na to víckrát?“
 „To si piš, aspoň třikrát.“

Ano, určitě jste si toho všimli. I letos přijeli na festival návštěvníci, kteří jsou tu poprvé. Vyznačují se tím, že „to“ tady neznají, a tak dělají věci jinak. Holky z prvního ročníku fildy, hipsteri, jejichž vousy jsou často první, které jim kdy vyrašily, i designéři, kteří zatím mají pracovně za sebou jen obdiv ke zdejšímu vizuálu.

Dorazili i studenti medicíny, co mají konečně po zkoušce z anatomie. Jsou tu taky zánovní, gastro-nomicky orientované ajťáčky, humanitně i na kvalitu oblečení zaměřením intoši a ostatní svobodomyšlní batůžkáři, kteří tu každoročně vytvářejí nové subkulturky, jimž na zadní straně našeho deníku říkáme „kviff kmeny“.

Jsou to lidé, kteří nebyli všude dvakrát, všechno neznají a taky předem nevědí, jak všechno dopadne.

Nikdy by třeba o filmu neřekli, že se „moc nepovedl“, protože pro ně

se buď něco povede, nebo nepovede.

„A co tenhle film, nebude to na nás moc?“

„Co jako moc?“

„Jako moc drsný...“

„No tak to snad nevíš, když jsme ho ještě neviděly...“

Ano, moc toho ještě nevědí, ale ani se moc s ničím nepářou. Pro nás ostatní jsou důležití v tom, že díky nim bude festival mladý i za sto let.

Koneckonců, i my díky nim každoročně mládneme. Cítíte to teď v pülce festivalu taky?

Veronika Bednářová
 šéfredaktorka
 Festivalového deníku

Německý filmař **AKIZ** (vlevo) se na včerejší besedě ze série **KVIFF TALKS** divákům přiznal, že ho příprava jeho *Noční můry* v hlavní roli s malým démonem (uprostřed) stála střechu nad hlavou, skončil s rodinou v nákladáku. A taky, že ho zachránil producent Amir Hamz (vpravo). Zda to stálo za to, se zajděte podívat dnes o půlnoci do Kina Čas.

INSTAGRAMIÁDA #NEZAVISLAKVIFFIE

MODRÉ A SAMETOVÉ

#modrakviffie ve Varech 1. místo @davidvejnar

2. místo @jana_mensatorova

3. místo @sany444

Jeden americký velikán střídá druhého. Lynchovský díl Instagramiády máme za sebou a na vítěze čekáme od deseti hodin v redakci Festivalového deníku (Thermal, 1. patro). Dalším klasi-kem v pořadí je Jim Jarmusch.

Jeho snímek *Paterson* by měl být podle svého tvůrce lék působící proti pesimistickým dramatům a akčním bijákům. Ikona americké nezávislé kinematografie, festivalovým divákům dobře známá z několika předchozích ročníků, nás inspirovala k instagramovému hashtagu #nezavislakviffie.

Nezávislý Jarmusch možná je, vy však budete závislí na čase: uzávěrka je opět v 17 hodin. Tehdy vybereme s festivalovým fotografem Tomášem Tesařem trojici fotek. Pro jejich autory a autorky máme dvě vstupenky na Jarmuschova *Patersona* do Velkého sálu (čtvrtek, 14.00). A na konci festivalu vyhlásíme ještě absolutního vítěze, na kterého čeká luxusní kviffie set.

@blungee

@majmas

Bez
 dokonalých
 zubů
 se
 hvězdou
 nestanete

51st Karlovy Vary
 International
 Film Festival
 1-9 July 2016

SWISSDENT partner
 festivalového Instagramu

Bělící zubní kosmetika a zubní kartáčky SWISSDENT v prodeji v síti prodejen PROFIMED, ve vybraných ordinacích zubních lékařů, lékárnách, dm drogeriích a na www.profimed.cz

DOKUMENTARISTA PAVEL ŠTINGL A VÝTVARNÍK JAROSLAV RÓNA O SVÉM NOVÉM SPOLEČNÉM SNÍMKU, O ODVAZE

TVŮRČOVA POCHYBNOST JE NESDĚLITELNÁ

Ve světové premiéře byl na festivalu uveden nový dokument **PAVLA ŠTINGLA** *Odvahe*. Jeden z našich nejvýznamnějších umělců, filmový fanatik a milovník varského festivalu **JAROSLAV RÓNA** v něm se svým specifickým humorem přibližuje veškeré peripetie spojené s vytvořením obří jezdecké sochy stojící od loňského roku na Moravském náměstí v Brně.

Filip Šebek

Už v roce 2004 jste spolu natočili dokument *Popis jednoho zápasu*, přibližující třiletou práci Jaroslava Róny na pomníku Franze Kafky. V čem se natáčení *Odvahy* lišilo?

Jaroslav Róna: Já už si upřímně moc nepamatuju, jak jsme to tehdy dělali, ale natáčení *Odvahy* se mi zdálo intenzivnější a dobrodružnější. První film se odehrával více v teoretické rovině.

Pavel Štingl: Když mezi filmy uběhne délka skoro jedné generace, je pak všechno úplně jinak. Pozitivně se podle mě projevila skutečnost, že každý z nás za tu dobu ušel kus cesty a ten se do toho propсал. Jarda hodně učil na různých školách a je vidět, že spoustu věcí, které měl dříve jen v hlavě, má nyní přesně zformulované a umí je brilantně vyprávět. Já zase za tu dobu natočil asi pět dalších filmů s tematikou umělecké tvorby, takže jsme byli oba schopni přistoupit k tématu ze širších perspektiv.

Odvahe je především pokusem zachytit filmovými prostředky průběh tvůrčího procesu. Co je podle vás slovy i filmovými záběry na tomto procesu nesdělitelné?

J. R.: Podle mě je nesdělitelná především pochybnost. Člověk si sice za svým dílem stojí, ale prožívá velké vnitřní drama. V případě sochy zůstáváte stále na pochybách, zda jste to všechno dobře zvolil a vymyslel. A to až do chvíle, kdy sochu jeřáb postaví na určené místo. Tato pochybnost se při natáčení skrývá pod vrstvu všech možných problémů kolem samotné výroby.

P. Š.: Nesdělitelný je podle mě ten dotyk sochy. Nejhorší by bylo, kdybych natočil film, který by diváka uspokojil a získal by pocit, že už k té soše nemusí přijít. U některých filmů či seriálů se tvůrci snaží natáčet z jeřábu a všech možných úhlů, jen aby tyto záběry působily co nejefektivněji. Přitom je to něco úplně ne-normálního, v případě sochy ji bude vnímat vždy člověk normálního vzrůstu z jeho výšky, podobné kameramanské kejkle mi tudíž nepřišly vhodné. V případě *Odvahy* se jednalo o seriózní filmářský servis. Divák má šanci být u toho, když socha vzniká, a má šanci vidět její „živý“ příběh.

Počítali jste už od počátku s tím, že bude stát za kamerou velezkušený Míra Janek?

Výtvarník, sochař, pedagog a jeden z aktérů festivalové znělky Tros Sketos z roku 2002 Jaroslav Róna (vlevo) a renomovaný dokumentarista Pavel Štingl, jehož vynikající snímek Eugéniové byl na festivalu promítán před dvěma lety.

J. R.: Já Míru Janka znám zhruba od svých osmnácti let, ale jen jako virtuální postavu, protože emigroval. Kamarádil jsem se s jeho bývalou ženou a přáteli ze Železného Brodu a stále o něm jen slyšal jako o velmi talentovaném filmaři žijícím v USA. Sezámil jsem se s ním až při různých natáčeních.

P. Š.: Já s Mírou posledních zhruba čtrnáct let točím téměř všechno a musím říci, že je to pro mě vždycky odměna. A to myslím bez jakékoli servility. Jako kameraman Míra žije na place vlastním způsobem života. On totiž vede dialog, což umí málokdo. Je mnoho kameramanů, kteří jsou schop-

ní vytvořit mistrné záběry, neklepou se, umějí výborně posvítit, ale dokumentárně je to prázdné. Dobře natáčet dokument je totiž strašně těžké. Když například vidím být i jen kousíček Spátových filmů, hned poznám, že je to jeho práce. Anebo Čeněk Zahradníček. To byli lidé, kteří měli v obraze duši a jejich vedení kamery doslova mluvilo. S Mírou je pro mě radost být na place, protože si tam můžu řešit úplně jiné věci klidně o deset kroků dopředu.

Jak jste vnímali kritické reakce na sochu? Na sociálních sítích a následně v médiích byla hodně populární fotografie, na

kté připomínala část sochy vyfoceně zespoda pánský rozkrok...

J. R.: Přiznávám, že hysterie kolem fotografie dívky, na níž byl v určitém úhlu vidět jakoby penis, mě dost urazila. Řada seriózních a inteligentních lidí z Brna se mě pak úplně vážně ptala, zda jsem to zakomponoval do sochy záměrně. Vůbec jsem nechápal, jak se dospělí lidé mohou zabývat takovou dětinskostí. Ale jinak jsem očekával daleko větší odpor vůči soše.

P. Š.: Já na instalaci sochy v Brně vzpomínám jako na jeden z nejnásušnějších obrazů naší současnosti, který jsem za poslední dobu zažil. Zde už nejde o tvůrčí

„Jak jinak pojmout jezdeckou sochu Odvahe než odvažně,“ řekl Jaroslav Róna u příležitosti odhalení své sochy na konci října loňského roku v Brně.

neklid, ale o bulvár, v němž jedou i velké deníky. Z nich jsem se například poprvé dozvěděl, kolik ta socha stojí – šel jsem za Jardou a ptal se ho, jak je to možné, když skutečná cena sochy jen za samotnou realizaci by měla být dvakrát až třikrát vyšší. A on mi na to odpověděl, že tu sochu prostě chtěl udělat. Lidi si vůbec neuvědomují, kolik takové věci stojí a co je za tím úsilí. Proto jsem rád, že film vznikl a toto úsilí ukazuje. ■

ODVAHA

7. 7. 20.00 Kinosál B
9. 7. 12.30 Kino Čas

French Films
at the 51st Karlovy Vary
International Film Festival

WEDNESDAY / STŘEDA 6. 7.

9:00 / Kino Drahomíra
Le confessioni / Zpovědi (Roberto Ando, 103 min) / C
10:00 / Národní dům
Divines / Božské (Houda Benyamina, 105 min) / AV
11:30 / Thermal, sál B
Wolf and Sheep / Vlk a ovce (Shahrbano Sadat, 86 min) / AV
11:30 / Kino Drahomíra
Zoologiya / Zoologie (Ivan I. Tverdovskij, 87 min) / C
13:00 / Karlovarské městské divadlo
Chimes at Midnight / Falstaff (Orson Welles, 113 min) / SCE
16:00 / Národní dům
Exil (Rithy Panh, 78 min) / AV
16:00 / Pupp
Baccalauréat / Zkouška dospělosti (Cristian Mungiu, 127 min) / H
19:00 / Pupp
Ma Loute / Líná zátoka (Bruno Dumont, 112 min) / H
22:00 / Pupp
Mimosas / Mimózy (Oliver Laxe, 93 min) / AV
22:30 / Kino Drahomíra
Les premiers, les derniers / První, poslední (Bouli Lanners, 98 min) / AV
22:30 / Lázně III
Abluka / Šilenství (Emin Alper, 117 min) / H

THURSDAY / ČTVRTEK 7. 7.

9:00 / Thermal, sál B
We Are Never Alone / Nikdy nejsme sami (Petr Václav, 105 min) / CZ
9:30 / Thermal, Malý sál
In, Over and Out / Dovnitř, skrz a ven (Sebastian Brameshuber, 100 min) / I
10:00 / Thermal, Velký sál
Rocco et ses frères / Rocco a jeho bratři (Luchino Visconti, 177 min) / OP
14:00 / Thermal, sál B
Aquarius (Kleber Mendonça Filho, 140 min) / H
16:00 / Thermal, Kongresový sál
Le Fils de Joseph / Jozefův syn (Eugène Green, 114 min) / H
16:00 / Národní dům
L'Hermine / Talár (Christian Vincent, 98 min) / H
19:00 / Thermal, Kongresový sál
Aloys (Tobias Nölle, 91 min) / AV
21:30 / Karlovarské městské divadlo
La Dernière femme / Poslední žena (Marco Ferreri, 118 min) / SCE
22:00 / Thermal, Kongresový sál
Underground Fragrance / Vůně podzemí (Pengfei, 76 min) / AV
22:30 / Thermal, sál B
Je me tue à le dire / Zemřít na smrt (Xavier Seron, 90 min) / VCC

INSTITUT
FRANÇAIS
PRAGUE

uniFrance films

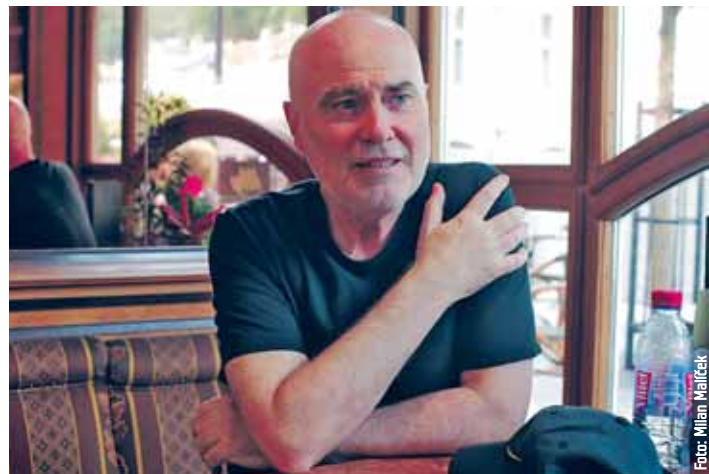
DOKONČIT FILM
JE MALÝ ZÁZRAKSLAVNÝ HUDEBNÍ MANAŽER RADÍ, V ČEM BY SE FILMOVÁ BRANŽE
MĚLA POUČIT Z CHYB HUDEBNÍHO PRŮMYSLU

Slavný britský hudební promotér **GED DOHERTY** hledal po třiceti letech v hudebním průmyslu novou výzvu. Zavolal proto svému dlouholetému kamarádovi, herci Colinu Firthovi, a založil s ním filmovou produkční společnost Raindog Films. Poprvé o ní mluví právě v tomto rozhovoru pro karlovarský Festivalový deník.

Michael Stein

Rodák z britského Manchesteru, který měl kdysi pod svými křídly jak Paula Younga, tak Alison Moyet, chtěl změnit obor, aby se nenudil, a zároveň ho lákalo zůstat u týmové práce. Našel tedy koncept a sestavil kreativní tým. „Rád dávám lidem dohromady. Je třeba najít dobrý scénář a potom kolem něj shromáždit správný tým, to mě baví,“ vysvětluje někdejší šéf nahrávacích společností Columbia Records UK, Arista, BMG nebo Sony Music UK.

Díky svým dlouholetým zkušenostem z hudebního průmyslu, který je dnes podle něj „zcela zdecimován“, dokáže mistrně srovnat obchod s hudbou a obchod s filmy. Rozdíl podle něj spočívá především v rychlosti: „Dnes večer spolu v baru klidně můžeme objevit kapelu – řekneme si, že je skvělá, během měsíce ji dostaneme do studia, kde nahraje písničky, během dalších tří měsíců je vydáme a pak ten band pošleme na turné. Do půl roku už

Sympaták Ged Doherty má kamaráda Colina Firtha – taky mu závidíte?

vybudujeme posluchačskou obec. Ve filmové branži byste za ten půlrok stihli leda dvě schůzky.“

Jako dnes chtějí hudební fanoušci svou muziku k dispozici kdykoliv, na zařízení podle svého výběru, hned teď, mělo by to podle Dohertyho fungovat podobně i ve filmu. „Zdá se mi, že nyní se všechny peníze vrážejí do propagace směřované k prvnímu víkend po premiéře filmu, a přitom se řada snímků v kinech neudrží déle než tři neděle,“ poznamenává britský producerský matador a dodává, že i když filmový producent vynaloží velké peníze, získá tím jen malé procento diváků. „Pokud film není k dispozici na Amazonu, Netflixu, iTunes nebo nějaké jiné platformě, musí divák čekat další čtyři měsíce. To už si ale z marketingové kampaně nic nepamatuje. Takže film musíte propagovat znovu. Je to promarněná příležitost.“

Firma Raindog Films má za

sebou zatím dva dokončené projekty: tématem snímku *Eye in the Sky* jsou válečné drony, druhý, historický film *Loving* pojednává o lásce mezi lidmi s různou barvou pleti. Skloubit sociální aspekty a komerční přitažlivost filmů produkovaných v Raindog Films je podle Dohertyho obtížné, ale jemu se daří: „Máme mimořádné štěstí – skvělého partnera, německo-švýcarskou firmu Silver Reel, která nás podporuje, abychom mohli vytvářet přesně takové filmy, jaké chceme.“

Příští projekt plánují Raindog Films oznámit zhruba za měsíc. V roce 2017 natočí další dva filmy, zuby si brousí i na smysluplnou komedii. Humor je totiž prý nejlepší cesta, jak něco důležitějšího sdělit. A co Ged zatím během své krátké kariéry filmového producenta zjistil? „Ke každému, kdo dokázal dokončit film, mám obrovský respekt. Je to malý zážrak.“ ■

NA VÝCHOD OD ZÁPADU

ČEMU VŠEMU JSTE OCHOTNI VĚŘIT?

Snímky na pomezí dokumentu a hraného filmu jsou letos na MFF KV běžné. Ale snad žádný nemá historicky tak dráždivý námět jako doku-fikce slovinského režiséra ŽIGY VIRCE *Houstone, máme problém!*, soutěžící v sekci Na východ od Západu společně s dalšími jedenácti filmy ze zemí na východ od nás. Jde o debuty nebo druhé filmy svých režisérů – v případě Žigy Virce platí to druhé. Většinou filmů je pak společné, že tady o něco jde, tady se něco objevuje.

Jan Němec

„Žijeme v obtížné a komplikované době,“ říká prezident J. F. Kennedy na archívním záznamu. Vedle něj stojí jeho jugoslávský protějšek J. B. Tito, který přijel na oficiální návštěvu Ameriky, a příkvyk. Ano, doba je obtížná: Ještě během návštěvy je na Tita spáchán neúspěšný

atentát, ale o tři týdny později je útočník v Dallasu bohužel úspěšnější a jeho oběť se stane sám JFK.

Tito je poslední hlavou státu, která se s Kennedym setkala, ale o čem vlastně mluvili mimo oficiální protokol? *Houstone, máme problém!* vypráví fascinující příběh o tom, jak Američané, nervózní z toho, že Sověti už mají svého člověka v kosmu, koupili od Jugoslávců jejich vesmírný program. Jenže raketová technologie, za kterou dali miliardy dolarů – a tím životní úroveň Jugoslávců pozvedli nad ostatní země socialistického bloku – vůbec nesplnila očekávání. Kennedy si tedy Tita pozval na kobereček. Hrozil, že bude chtít peníze zpět, a Tito se snažil získat čas tím, že Američanům navrhl k nákresům přidat ještě třicet špičkových inženýrů, aby nákresy aspoň trochu rozchodili. Právě příběh jednoho z těchto inženýrů, Ivana Paviče, který se po padesáti letech vrací domů, aby se poprvé v životě setkal se svou dcerou, tvoří druhou linii filmu.

Za zrcadlem není nic

Byla by to fascinující historická kapitola převyprávěná přes silný osobní příběh, ale tak jednoduché to v tomto případě není. *Houstone, máme problém!* není jen dokument nadupaný archivními materiály, ale současně podvrtná hra na dokument. Virc totiž vše zásadně problematizuje ještě jednou rovinou. „Osnovu filmu tvoří skutečné historické události, ale je do ní zapletena i fabulace,“ vysvětluje. „Je to podobné jako v případě historického románu.“

Takže: Filozof Slavoj Žižek sedí v koženém zámeckém křesle vínové barvy, na sobě hnědé manšestrové sako a fialové

ponožky bez bot. Před ním je stará televize s odstraněnou zadní stěnou a Žižek svou legrační angličtinou vykládá, že pokud se něco nestalo, neznamená to ještě, že to není svým vlastním způsobem pravdivé.

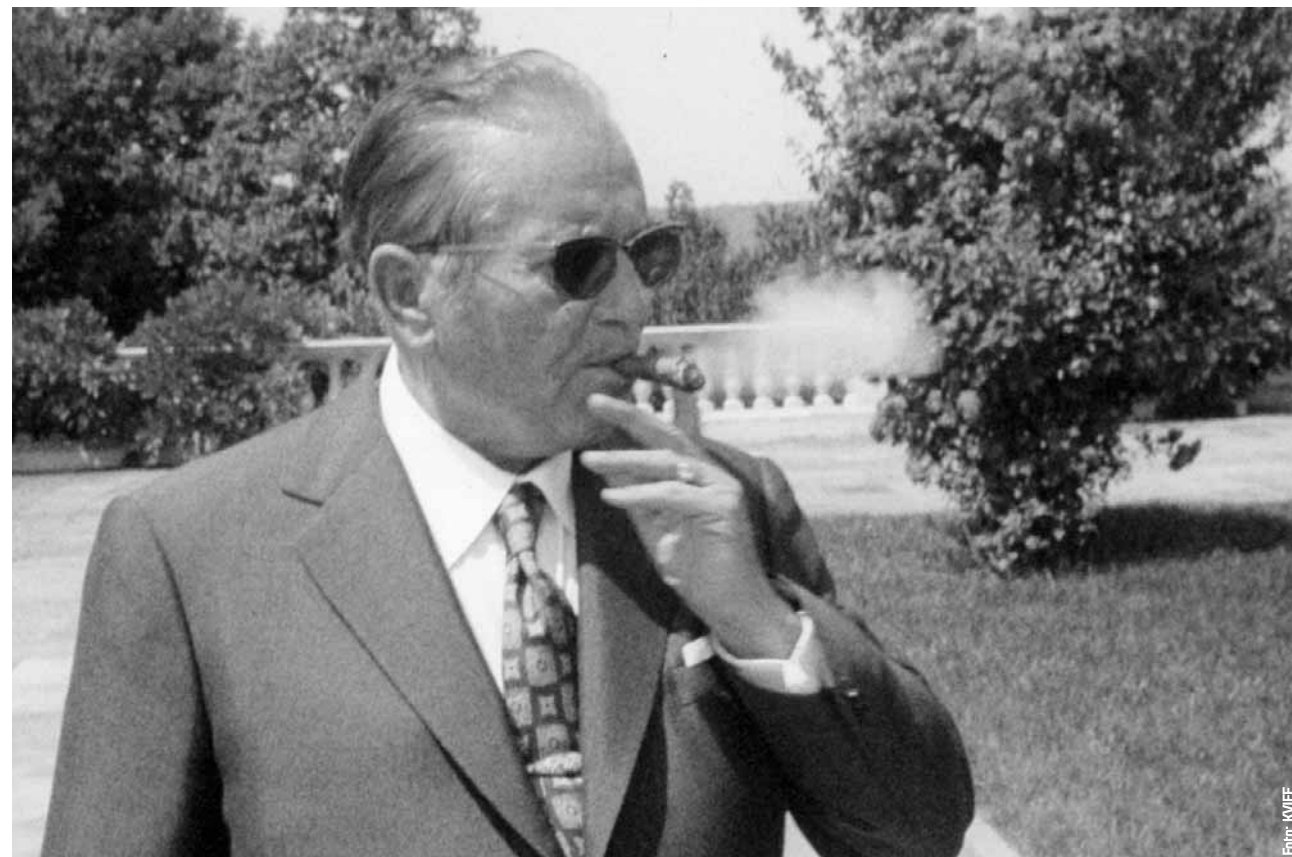
Máme tomu rozumět asi tak, že fikce často sděluje hlubší pravdy než televizní zpravodajství, a naopak: jestliže něco zachytí kamera, vůbec to ještě neznamená, že je to skutečné. I dokumentární filmy, které se zaštiťují odborníky na slovo vzatými a zrnitým archivním materiálem, jsou součástí mediální reality, patří do univerza obrazů rámovaných interpretací a okrajem obrazovky. Otevřenou zadní stranou televizoru je vidět, že za zrcadlem není nic, jen elektronky.

Snímek *Houstone, máme problém!* názorně předvádí, že problém máme my, ne řídící středisko v Houstonu. Problém máme, když si neuvědomujeme, jak různě lze interpretovat historické události podle toho, k čemu se je rozhodneme vztáhnout.

Tahle podařená doku-fikce výborně funguje na více úrovních: Díky všem těm záběrům na Tita, který kouří kubánské doutníky přímo od Castra, to místy působí jako jugoslávská obdoba *Občana Havla*, jakýsi Titán Tito. Díky tomu, že po padesáti letech byla skutečně zpřístupněna část archivů NASA ze šedesátých let, má dokument solidní informační hodnotu. A hlavně mu nechybí sociálně kritické ostří: čemu všemu jste ochotni věřit, když vám to ukážeme? ■

HOUSTONE, MÁME PROBLÉM!

6. 7. 16.00 Městské divadlo
7. 7. 13.30 Lázně III

„Titán Tito“ má v puse doutník přímo od Fidela Castra a v hlavě plán, jak oškubat Američany.

NÁŠ TOMEK, PORTRÉTISTA ZRANĚNÝCH LÁSEK

Pětatřicetiletý polský filmař TOMASZ WASILEWSKI je ve Varech jako doma. „Náš Tomek“, jak mu říká Karel Och, na festivalu uvedl svůj debut *V ložnici* natočený za dvacet tisíc eur od kamarádů, s druhým snímkem *Plovoucí věžáci* tu vyhrál soutěž Na východ od Západu. Pak přijel jako porotce této sekce. No a letos nám představil svou novinku *Spojené státy lásky*, oceněnou na Berlinale.

Iva Přivřelová

Ve Spojených státech lásky se vracíte k ženské hrdince, re-spektive hrdinkám a jejich posedlým láskám.

Já bych neřekl posedlým, spíš velmi vášnivým. A zraněným. Všechny ty ženy svým způsobem zastupují můj pohled na lásku.

Ten vypadá docela chmurně. Všechny milují neopětovaně.

Taková láska je ale nejsilnější, takovou si nejvíce pamatujeme, aspoň já jo. Chci ve filmech hledat pravdu a právě v momentu krize, kdy jsme nejslabší, jsme i nejotevřenější.

Prý máte rád filmy jako *Pianistka* či *Černá labuť* – to jsou všechno dramata o trpících ženách.

O ženách v obtížné situaci. Ano trpí, jsou totiž zlomené a ztracené, snaží se najít samy sebe a zachránit se. To mě nejvíce zajímá. Nechci ale točit portrét zlomených žen. Točím portrét zlomených lidí. Akorát si většinou vyberu ženy.

***Spojené státy lásky* se odehrávají v roce 1990, ve vybledlém mezidobí mezi komunismem a kapitalismem. Vypadal by dneska váš příběh jinak?**

Věřím, že po emocionální stránce by mohl zůstat stejný. Ale volby těch žen by mohly být jiné.

Scénář, který na letošním Berlinale získal Stříbrného medvěda, dost věcí nevysvětluje. Proč?

Já se vždycky snažím říct, co nejmní muž. Chci, aby publikum cítilo emoce postav a pak si s nimi dělalo, co chce. To je můj způsob komunikace. Pokud divák ony emoce dokáže prožít, přebere si je podle svých zážitků a pocitů. A sám si film utvoří, což mi připadá vzrušující. I ve *Spojených státech lásky* musíte sami rozhodnout, co se se všemi dál stane.

Bavíte se pak rád s diváky o jejich interpretacích?

Ano! To je na filmech to nejzajímavější. Nechci mluvit o tom, co jsem se snažil svým snímkem říct já.

Jaké setkání s diváky bylo pro vás nejmemorablejší?

Po jednom pozdním promítání *Spojených států lásky* v Istanbulu mě jeden pár pozval na víno. Jemu bylo tak šedesát, jí padesát. Neznali jsme se, ale po dvou lahvích mi najednou začali vyprávět o svém životě, protože se v tom filmu viděli. Byli spolu asi třicet let, každý měl ale i zákonného partnera. A začali mluvit o tom, co jste nazvala posedlostí. Mně u toho došlo, jak jsou životní volby lidí někdy obtížné. Můžete říct, že je někdo posedlý, ale když prožíváte tak silné emoce, těžko je můžete soudit. Často na to setkání myslím. ■

SPOJENÉ STÁTY LÁSKY

6. 7. 19.30 Lázně III
8. 7. 19.00 Národní dům

„Našeho Tomka“ jeho herečky prostě zbožňují a ani ve Varech se to neobjeví ukázat.

Douglas

OFFICIAL MAKE-UP ARTIST

51st Karlovy Vary International Film Festival

1-9 July 2016

24/7 ONLINE-SHOPPING
DOUGLAS.CZ

FUTURE FRAMES

REŽISÉR FELIX VAN GROENINGEN V KARLOVÝCH VARECH UVÁDÍ MEJDANOVÉ DRAMA **BELGICA** A ZÁROVEŇ MENTORUJE PANEL PRVNÍ PODÁNÍ

ABSOLUTNÍ EXTÁZE

Belgický režisér nominovaný na Oscara za romantické drama s výraznou hudební složkou *Přerušený kruh* se ve svém novém filmu vydal do nočních klubů. Při psaní mejdanového dramatu *Belgica* si Felix van Groeningen nevzpomněl jen na svého otce, který provozoval noční klub, ale také na dávné kamarády, sourozence Davida a Stephena Dewaeleovy, známější jako část hudební formace Soulwax. Ti vytvořili patnáct falešných kapel, jimiž *Belgicu* zaplnili až po strop.

Šimon Šafránek

Jak obtížné bylo točit film z prostředí nočního klubu?

Byla to pro mě velká zábava! Vycházel jsem z toho, co jsem si pamatoval, když můj otec provozoval v Gentu podobný klub Charlatan. Mluvil jsem i se dvěma bratry, jimž ho pak prodal. Všechny reálie jsem se pak pokusil promítnout do postav i nálad *Belgiky*.

Co hrálo klíčovou roli?

Atmosféra. Chtěl jsem ukázat autentickou náladu nočního života. Vždyt existuje tolik filmů, které se sice odehrávají po klubech a nějací lidé tam tančí, ale spíš se potácejí a kapela spíš playbackuje, než aby skutečně hrála. Především bratři Dewaeleové čili Soulwax mě tlačili, abychom byli co nejpopulárnější. Na jejich popud všechny kapely vystupovaly naživo.

Jak to probíhalo?

Soulwax vymysleli všechny ty kapely, dali jim život. Obsadili do nich vybrané muzikanty, někdo se s někým třeba znal, ale stejně šlo o nové, původní uskupení. Stejně tak bylo důležité, aby skutečně zkoušeli, aby skutečně hráli naživo. Sjeli jsme to vystoupení třeba patnáctkrát. A v publiku museli být lidé, kteří to nejspíš vnímali víc jako koncert než jako nějaké další natáčení. S tím souvisí i to,

že jsme diváky museli pečlivě vybrat – aby nějak vypadali, aby nějak působili, aby si připadali důležitě. A museli jsme vytvořit podmínky, aby se trochu odvážili.

Hudbu vybírali Soulwax?

Ovlivňovali jsme se navzájem. Už od prvních verzí scénáře se ptali, proč tam chci zrovna tuhle muziku, co chci vyvolat za pocity... Oni sami vycházeli ze svých bohatých zkušeností i ze schopnosti pracovat s davem, jak vyvolat nadšení a podobně.

V čem spočívá vaše slabost pro noční život?

Je to jako slunce, ale v noci. Na všechno zapomeněš a ponoříš se do absolutní extáze.

Váš předchozí snímek, milostný příběh *Přerušený kruh*, se dostal do nejužší nominace na Oscara. Cítíte jste při realizaci *Belgiky* tlak z možných očekávání?

Když jsem *Belgiku* psal a natáčel, tak ani ne. Určitý stres se objevil až pak, když jsem film začal promítat lidem. Tedy upřímně, *Belgica* měla premiéru před půlrokem na Sundance a já od té doby říkám, že jsem žádný tlak necítil, ale dneska vám musím říct, že tam byl.

Jak se projevoval?

To bylo právě to! Nešlo o to, že bych měl udělat druhý *Přerušený*

Felix van Groeningen hledal v *Belgice* nová setkání.

kruh. Já jsem stejně věděl, že takhle úspěšný film teď nenatočím. Je hezké mít oscarovou nominaci, ale jde o můj nejlepší film... Něco jsem sice získal, ale teď mi šlo o něco jiného. *Přerušený kruh* byl takový klasický film, zato u *Belgiky* pro mě byla důležitá svoboda, a to na všech frontách: pojďme objevovat tu muziku, pojďme potkat nové lidi, kterými film obsadíme! Šlo mi o takhle nová setkávání. I když jsem věděl, že *Belgica* nebude tolik divácká, jsem za ni vděčný.

Jsou pro vás ty tlaky a očekávání důležité?

Bylo by teď snadné říct, že *Přerušený kruh* měl prostě hodně štěstí. Otázkou však je, jestli jsem po takovém úspěchu sám netoužil. Toužil. Když o tom tak přemýšlím, vracím se o sedm let zpátky, kdy jsem začínal. Podívejte, mé první dva filmy se lidem docela líbily, ale moc se na ně nechodilo. Tak jsem si řekl, že to byla legrace, ale teď to zkouším jinak. No a s *Belgicou* je to stejné. ■

BELGICA

9. 7. 21.30 Kino Čas

Belgica je místo pro jeden velký, nekonečný mejdan.

PRVNÍ PODÁNÍ

Program **První podání** uvádí na MFF KV desítku krátkých filmů od talentovaných filmařů-studentů. Festival jejich tvůrce zároveň propojuje s profesionály.

Šimon Šafránek

Přípravy na chorvatskou turistickou sezónu (*Turistika!*) a groteska v rumunském nočním podniku (*Noc v Tokoriki*), takový je námětový rozptyl sekce **První podání**, která se ve Varech letos představila už podruhé.

Panel je společnou iniciativou festivalu a evropské organizace European Film Promotion. Z šestačtyř nominací od evropských filmových institutů (za ČR snímky nominuje České filmové centrum) vyberou festivaloví dramaturgové finální desítku mladých nadějí, aby v Karlových Varech promítly své díla. „Naším cílem je pomoci těmhle deseti studentům otevřít dveře,“ říká koordinátorka sekce První podání Anna Purkrábková: „Mohou si u nás zažít festivalovou zkušenost, aniž by byli oficiálně srovnáváni a nuceni soutěžit.“

V letošním výběru je přitom několik filmů, které se už dokázaly na mezinárodní scéně prosadit: zmíněná *Noc v Tokoriki* od rumunské režisérky Roxany Stroe získala Zvláštní cenu mezinárodní poroty v sekci Generation 14plus na Berlinale, Davit Pirtskhalava zase s *Otcem* vyhrál Zlatého leoparda zlatka na loňském festivalu v Locarnu.

Hlavně vydržet!

Podle Purkrábkové se organizace Prvního podání letos soustředí na propojování studentů a filmo-

vých profesionálů. „Absolvovali takzvaný master class s výkonným ředitelem izraelského filmového fondu Kadriem Schorim, který měl přednášku na téma vztahu režiséra a producenta, a to z psychologického hlediska: jak spolu tyhle osobnosti ve štábu vycházejí.“ Druhý den pak studenti tráví s Felixem van Groeningem, s nímž vám na těchto stránkách přinášíme rozhovor. Mladý belgický re-

žisér se nejprve podíval na všechny jejich filmy a pak se s nimi podělil o vlastní zkušenosti. „Poradil bych jim, aby nikdy nepřestávali, aby vytrvali, i když jim to půjde pomalu a ztěžka.“ usmívá se van Groeningen: „Rekl jsem jim, jak jsem sám začínal – byla to skutečně pomalá cesta, protože na první dva filmy jsem neměl moc peněz, točili jsme s kamarády a všechno nám to trvalo hrozně dlou-

hou dobu. Učil jsem se za pochodu.“ Karlovarský festival přitom nepřestává sledovat ani účastníky loňského Prvního podání: německý režisér Patrick Vollrath byl se snímkem *Všechno dobře dopadne* například nominován na krátkometrážního Oscara, český zástupce Ondřej Hudeček pak se svým krátkým *Furiantem* vyhrál Zvláštní cenu poroty na festivalu v Sundance. ■

V panelu **První podání** se šlo deset talentovaných tvůrců z celé Evropy.

PRVNÍ PODÁNÍ

8. 7. 19.30 Lázně III
8. 7. 22.30 Lázně III
9. 7. 19.30 Lázně III
9. 7. 22.30 Lázně III

program / na zítřa for tomorrow

9:00

O Lucky Man! / Šťastný to muž

Kino Čas 7C1

Režie: Lindsay Anderson
Velká Británie, 1973, 178 min.

David Ondříček uvádí

Ve druhém pokračování Andersonovy sarkastické trilogie o poměrech v Anglii 60. let se Mick Travis coby obchodní zástupce firmy stává žasnoucím průvodcem zkorumpovanou společností. Malcolm McDowell opět exceloval v hlavní roli a za kamerou stál stejně jako u předchozích dvou režisérových titulů Miroslav Ondříček.

David Ondříček presents

In this second part of Anderson's sarcastic trilogy bringing a taste of 1960s England, we meet Mick Travis as a company salesman who becomes an incredulous guide through a corrupt society. Malcolm McDowell once again excels in the main role, captured in the lens of Miroslav Ondříček, who also stood behind the camera for the director's two previous pictures.

9:00

La propera pell / Nová kůže

Kino Drahomíra 7K1

Režie: Isaki Lacuesta, Isa Campo
Španělsko, Švýcarsko, 2016, 103 min.

Mnoho let nikdo netušil, co se s devítiletým Gabrielem po záhadné nehodě v horách stalo. Po letech se náhle nyní už dospívající teenager objevuje, aniž by si však cokoliv pamatoval. Jde o návrat skutečného syna pátrajícího po své identitě, nebo je to strategicky kalkul podvodník?

For many years no one knew what happened to nine-year-old Gabriel after a mysterious accident in the mountains. Years later the now teenage boy suddenly appears pleading a case of amnesia. Are we witnessing the return of a real son searching for his identity or the strategic manipulations of an imposter?

9:00

Nikdy nejsme sami / Nikdy nejsme sami

Kinosál B 751

Režie: Petr Václav
Česká republika, Francie, 2016, 105 min.

Osm lidí, obývajících oprýskané domky podél státní silnice, z níž k nim doléhá jen hluk. Osm postav, z nichž ani jednu nepokojáváme na vrcholku spokojeného života. Touha přežít a dát svému životu smysl však může být obzvláště silná.

Eight people residing in rundown houses along a highway, the sound of traffic coming through the walls. Eight characters, none of whom we encounter at the peak of a satisfied life. The desire to survive and to give life meaning, however, might override everything else.

9:30

Bending to Earth / Ohýbání země

Malý sál 721

Režie: Rosa Barba
USA, Německo, 2015, 15 min.

Film s osobitou poetikou upozorňuje na vztah mezi úložišti radioaktivního odpadu a majestátní krajinou okolo nich. Na základě přání tvůrců je film promítán v anglickém znění bez českých titulů.

Observing a rather personal poetic, the film draws attention to the relationship between radioactive waste sites and the majestic landscapes surrounding them.

Falling Frames / Padající rámy

Režie: Johannes Langkamp
Nizozemsko, 2015, 1 min.

Vizuální experiment vynalézavým způsobem zkoumá možnosti zachycení třídízenálního prostoru skrze dvojdimenzionální aparát videokamery.

A visual experiment inventively exploring the possibilities of capturing a three-dimensional space with a two-dimensional video camera.

In, Over and Out / Dovnitř, skrz a ven

Režie: Sebastian Brameshuber
Rakousko, Francie, 2015, 10 min.

Originální pocta slavnému filmu bratří Lumière, natočená na dvanáct rozdílných kamer, zachycuje příchozí a odchozí návštěvníky u vchodu umělecké školy.

An original tribute to the famed Lumière brothers' *Workers Leaving the Factory* shot on 12 different cameras and capturing the comings and goings through the staff entrance of an art school.

There Is a Happy Land Further Awaay / Tam daaleko je šťastná zem

Režie: Ben Rivers
Velká Británie, 2015, 20 min.

Ben Rivers odkrývá vnitřní magii života na souostroví Vanuatu ještě předtím, než byl zdevastován cyklonem Pam.

Ben Rivers reveals the internal magic of life in the Vanuatu archipelago before it was devastated by Cyclone Pam.

Bring Me the Head of Tim Horton / Přineste mi hlavu Tima Hortona

Režie: Evan Johnson, Galen Johnson, Guy Maddin
Kanada, 2015, 30 min.

Psychadelická esej, která měla být původně pouhým dokumentem o natáčení válečného filmu, se v provokativní směsici záběrů z natáčení a zběsile inscenovaných vizí stává vtažujícím komentářem o zobrazování války v Hollywoodu i obecnou úvahou o jejím vnímání a konzumaci v rámci západní civilizace.

This psychedelic essay, originally intended as a straight documentary about the shooting of a war picture, combines the original video footage and the filmmakers' own wildly staged visions to become a rather provocative brew; the result is an engrossing discussion on Hollywood's depiction of war. Further, it functions as a general consideration of war's perception and consumption with respect to Western civilization.

Vintage Print / Zašlý otisk

Režie: Siegfried A. Fruhauf
Rakousko, 2015, 13 min.

Téměř psychadelický výlet napříč časem po dráze technologického vývoje stojí na stroboskopicky rozkmitaném obrazu, který prolíná starou fotografií s filmovým a digitálním protějškem.

This near psychological trip through time along the path of technological development is built upon the strobe-like flickering of the image as it slowly merges an old photograph into its film and digital counterparts.

10:00

Advise & Consent / Rada a souhlas

Městské divadlo 702

Režie: Otto Preminger
USA, 1962, 139 min.

Jeden ze zásadních filmů o zámořské politice, natočený podle stejnojmenného románu oceněného Pulitzerovou cenou, je fascinujícím vhlédem do světa intrik a manipulací uvnitř amerického Senátu.

A fundamental film on the American political system, based on the Pulitzer Prize-winning novel of the same name, takes a fascinating plunge into the world of intrigue and manipulation within the United States Senate.

10:00

The Eagle Huntress / Malá sokolnice

Národní dům 7N1

Režie: Otto Bell
USA, 2016, 87 min.

Třináctiletá Aisholpan má jediné přání – stát se sokolnicí a pokračovat tak v rodné tradici. K naplnění jejího snu zbývá překonat jedinou, zato zásadní překážku. Sokolnictví je vyhrazeno pouze mužům.

Thirteen-year-old Aisholpan has just one wish – to become an eagle huntress, thereby continuing the family tradition. In order to fulfill her dream she must overcome one remain-

ing fundamental obstacle: falconry is exclusively the purview of men.

10:00

Babamin Kanatları / Otcova křídla

Pupp 7P1

Režie: Kivanç Sezer
Turecko, 2016, 101 min.

Na pozadí stavebního ruchu, slibujícího vyplnit prázdna místa městských pozemků celými novými čtvrtěmi, se odehrává příběh postaršího dělníka, který po diagnostikování zhoubného nádoru naopak veškerou vizi budoucnosti ztrácí. Sebejistý debut je úvahou nad důstojností jedinice a moderní tureckou společností.

Set against the backdrop of construction activity promising to fill in the empty spaces of the urban landscape with entirely new neighborhoods, a story unfolds of an aging construction worker who, unlike his peers, has to drop all plans for the future after being diagnosed with a malignant tumor. This self-assured debut contemplates the dignity of the individual within the context of modern Turkish society.

10:00

Rocco e i suoi fratelli / Rocco a jeho bratři

Velký sál 712

Režie: Luchino Visconti
Itálie, Francie, 1960, 177 min.

Jeden ze zásadních italských snímků minulého století, emocionálně vypjaté drama s prvky neorealismu, přibližuje osud pěti bratrů Parondiových, kteří spolu s matkou přesídlí z chudého jihu do industriálního Milána.

One of the essential Italian works of last century, this emotionally taut drama with elements of neorealism portrays the lives of the five Parondi brothers, who move with their mother from the poor south to industrial Milan.

10:30

All Eyes and Ears / Vidět a naslouchat

Divadlo Husovka 7H1

Režie: Vanessa Hope
Čína, USA, 2015, 90 min.

Hlavními postavami dokumentu Vanessy Hope, uvedeného ve světové premiéře na festivalu Tribeca, jsou bývalý americký velvyslanec v Číně Jon Huntsman, jeho adoptovaná čínská dcera Gracie a známý aktivista Chen Kuang-čcheng.

The main figures in Vanessa Hope's documentary, which world-premiered at the Tribeca festival, are former American ambassador to China Jon Huntsman, his adopted Chinese-American daughter Gracie, and well-known activist Chen Guangcheng.

10:30

The Land of the Enlightened / Země osvěcených

Lázně III 7L1

Režie: Pieter-Jan De Pue
Belgie, Irsko, Nizozemsko, Německo, Afghánistán, 2016, 87 min.

Afghánské dítě ví, že nášlapná mina může být i drahým zbožím. Pokud ji opatrně vykopete, je možné ji výhodně prodat. Gang dětí takto tráví svůj volný čas v zemi a krajině, jež je drsná a krásná zároveň.

Afghan children know that a landmine can be a valuable find. If you can carefully dig it out, you can sell it at a profit. A gang of kids spend their free time doing just that in a country whose landscape is both harsh and hauntingly beautiful.

11:30

Učitelka / Učitelka

Kino Drahomíra 7K2

Režie: Jan Hřebejk
Slovenská republika, Česká republika, 2016, 102 min.

Ředitelka základní školy svolává mimořádnou rodičovskou schůzi, neboť o zdánlivě empa-

tické a laskavě vyhlížející třídní učitelce Drazdýchové se říká, že prostřednictvím svých žáků manipuluje jejich rodiči.

The principal of an elementary school calls a special parents meeting after it's alleged that the seemingly empathetic and kindly-looking teacher Mrs. Drazdýchová uses her students to manipulate their parents.

11:30

Ani ve snu! / Ani ve snu!

Kinosál B 752

Režie: Petr Dukropec
Česká republika, Slovenská republika, Bulharsko, 2016, 79 min.

Můžete někoho uvěznit ve snu? Teenagerce Laure se to teď dost možná podařilo, což není úplně dobré, protože tím věznem je pohledný parkourista Luky, její nová láska. Sportovní drama nejen pro teenagery je energickou sondou mezi české parkouristy.

Can you imprison someone in a dream? It's very likely that teenager Laura has succeeded in doing just that, which isn't so great because the prisoner is a good-looking traceur (a parkour participant) named Luky, her new love interest. A sports movie for the whole family that investigates Prague's parkour community.

12:30

Ana Yurdu / Domovina

Kino Čas 7C3

Režie: Senem Tüzen
Turecko, Recko, 2015, 94 min.

Nesrin prohá před smutkem z rozvodu a nudnou prací z Istanbulu na venkov, kde se chystá dopsat knihu. Namísto usebrání ji ale čekají jen předsudky a oživené křivdy. Psychologicky zdrcující portrét současné turecké společnosti.

Recovering from a divorce and fed up with her job, Nesrin leaves Istanbul and returns to her native village to finish the book she is writing. Instead of being able to collect her thoughts, however, she faces prejudice and injustices dredged up from the past. This debut feature presents a psychologically devastating portrait of contemporary Turkish society.

12:30

Tempestad / Bouře

Malý sál 722

Režie: Tatiana Huezio
Mexiko, 2016, 105 min.

Meditativní dokumentární road movie se odehrává na 2 000 kilometrů dlouhé cestě ze severu na jih Mexika. Proplétá temná svědectví dvou žen popisujících děsivé praktiky, jimiž mocné kartely – za mlčenlivého přihlížení státních orgánů – ovládají bezbranné obyvatelstvo.

A contemplative documentary road movie which unfolds along a 2,000 km journey across Mexico. The film interweaves the dark testimonies of two women who describe the appalling methods used by powerful cartels to control defenceless individuals, while the state authorities turn a blind eye.

13:00

Bella e perduta / Krásná a ztracená

Kongresový sál 735

Režie: Pietro Marcello
Itálie, 2015, 87 min.

Posel záhrobí Pulcinella je vyslán do Kampanie, aby na přání zesnulého Tommasa odvedl do bezpečí mladého buvola Sarchiapona.

na... Putují spolu na sever kdysi idylickým venkovem, po jehož pastvinách se dříve proháněla stáda buvolů, ale na konci cesty krásnou a ztracenou Itálií nenajdou to, v co doufali.

Messenger from the grave Pulcinella is sent to Campania to grant Tommaso's dying wish – to lead a young buffalo named Sarchiapone to safety... They travel together to the north through the once idyllic countryside where herds of buffalo used to roam, but at the end of their journey through a lost and beautiful Italy, they do not find what they had expected.

13:00

Intimní osvětlení / Intimní osvětlení

Městské divadlo 704

Režie: Ivan Passer
Československo, 1965, 70 min.

Celovečerní debut tehdy dvaatřicetiletého Ivana Passera, který uvádíme ve zbrusu nově restaurované kopii, se zapsal do dějin kinematografie, a to nejen české. „Je to jeden z těch vzácných filmů, které při každém zhlédnutí ani tak nevyjevují nová tajemství, jako spíše potvrzují svou pravdivost a skvělý humor,“ tak vystihl podstatu jeho nadčasové působivosti kritik The New York Times.

Screened as a newly restored print, this feature debut by Ivan Passer, then 32, etched its name into the annals of cinema in the Czech environment and beyond. The essence of its timeless appeal was captured by a critic for The New York Times who wrote: "It is one of

Pokračování na str. 8

FINLANDIA

Kōkōs Bar

Zábava, nevšední zážitky a skvělá party.

pijs rozumem.cz

Žij velkolepě. Pij zodpovědně. Live Magnificently. Drink Responsibly.

© 2016 Finlandia Vodka Worldwide Ltd, Helsinki, Finland.

welcome the exotic

Finlandia Kōkōs Bar – terasa u hotelu Thermal, otevřeno 10 – 4, vstup zdarma. Aktuální info hledejte na Finlandia Vodka.

those very special movies that does not so much reveal new secrets each time you see it as confirm a justness and good humor that was never hidden."

13:00

Nunca vas a estar solo / Nikdy nebudeš sám

Národní dům 7N2

Režie: Alex Anwandter
Chile, 2016, 81 min.

Zatímco odevzdaný otec pracuje 25 let na stejné pozici, dospívající syn je zcela pohlcen prozkoumáváním své gay identity. Křehkost a extravagance chlapce však dráždí partu problematických mladíků, kteří jinakost ve svém okolí nestrpí.

While a resigned father works in the same job he's had for the past 25 years, his adolescent son is completely immersed in his own world, exploring his gay identity. The boy's fragility and eccentricities, however, provoke a gang of local youths who won't tolerate people who are different in their neighbourhood.

13:00

Nočno življenje / Noční život

Pupp 7P2

Režie: Damjan Kozole
Slovinsko, Makedonie, Bosna a Hercegovina, 2016, 85 min.

Život dobře situovaného manželského páru se v jednom okamžiku radikálně změní. Zatímco manžel je po nehodě, k níž došlo za podivných okolností, v kritickém stavu, jeho žena se snaží pochopit celou situaci a zachránit, co se dá...

The lives of a wealthy married couple radically change in an instant. While the husband is in critical condition after an accident that occurred under strange circumstances, the wife tries to understand the situation and to salvage what she can...

13:30

Es esmu šeit / Jsem tady!

Divadlo Husovka 7H2

Režie: Renārs Vimba
Lotyšsko, 2016, 105 min.

Sedmnáctiletá Raya má nelehký život, byl jí jen s babičkou a mladším bratrem na venkově. Babička náhle zemře a sourozence by čekal dětský domov, nebýt toho, že dívka vezme věci energicky do svých rukou.

Seventeen-year-old Raya doesn't have things easy, living as she does with just her grandmother and younger brother in the country. When grandma suddenly dies the siblings should head for the nearest orphanage but the girl opts to take things energetically into her own hands.

13:30

Houston, imamo problem! / Houstone, máme problém!

Lázně III 7L2

Režie: Žiga Virč
Slovinsko, Chorvatsko, Německo, Česká republika, Katar, 2016, 88 min.

Tito, Kennedy, Johnson, Nixon, Carter a Clinton ve výpravě dokufici o dosud utajeném jugoslávském vesmírném programu, který měl dostat americké kosmonauty na Měsíc a vyhrát tak studenou válku.

Tito, Kennedy, Johnson, Nixon, Carter, and Clinton in a narrative docu-fiction about Yugoslavia's hitherto secret space program, which aimed to put American astronauts on the Moon and thereby win the Cold War.

14:00

All These Sleepless Nights / Probždělé noci

Kino Drahomíra 7K3

Režie: Michał Marczak
Polsko, Velká Británie, 2016, 100 min.

Nonkonformní polský režisér, jenž z mantinelů tradiční dokumentární tvorby neustále vybočuje k hybridním formám, vzdává portrétem varšavských mladíků Krzysztofa a Mihała hold generaci dvacátníků, hlajících

každý den plnými doušky i poté, co se zbytek města uložil ke spánku.

With his portrait of Warsaw youths Krzysztof and Michał, the nonconformist Polish director, who continually veers from the traditional parameters of documentary filmmaking toward hybrid forms, pays tribute to the generation of twentysomethings that grabs life by the horns each day, even after the rest of the town has gone to sleep.

14:00

Aquarius / Aquarius

Kinosál B 753

Režie: Kleber Mendonça Filho
Brazílie, Francie, 2016, 145 min.

Šedesátiletá, stále krásná Clara se odmítá odstěhovat z domu Aquarius, přestože už v něm zůstala sama. Marně ji investor, chystající se dům zbourat, nabízí odstupné, marně ji ztrpčuje život.

Clara, sixty and still beautiful, refuses to move out of her house, called Aquarius, even though she is now the sole occupant. The investor, who intends to demolish the building, keeps offering her compensation, but doesn't get anywhere.

14:00

Paterson / Paterson

Velký sál 714

Režie: Jim Jarmusch
USA, 2016, 113 min.

Paterson je řidič autobusu, ale také básník. Žije se svou ženou ve městě Paterson, kdysi proslulém, dnes zapomenutém.

Paterson is both a bus driver and a poet. He lives with his wife in the town of Paterson, once celebrated, now forgotten.

15:30

Semana Santa / Svatý týden

Kino Čas 7C4

Režie: Alejandra Márquez Abella
Mexiko, 2015, 87 min.

Do přímořského hotelu přijíždí rodina, jež se na první pohled neodlišuje od ostatních, šťastných návštěvníků. Vztahy mezi zvědavým

synem, ovdovělou matkou a jejím přítelem jsou však křehké, jak jen v nové rodině mohou být.

A family arrives at a seaside resort and, at first glance, they don't seem any different from all the other cheerful holidaymakers. The relationships between the inquisitive son, his widowed mother and her new boyfriend are extremely fragile, however, as they always are in such cases.

15:30

Tower / Věž

Malý sál 723

Režie: Keith Maitland
USA, 2016, 83 min.

1. srpna 1966, horký letní den v texaském hlavním městě Austinu. Neznámý střelec zabírá horní podlaží hodinové věže na univerzitním kampusu a začíná pálit po kolemjdoucích.

August 1, 1966, a hot day in Austin, Texas. An unknown shooter occupies the upper floor of the clock tower on the university campus and begins firing at passersby.

16:00

Le fils de Joseph / Jozefův syn

Kongresový sál 736

Režie: Eugène Green
Francie, Belgie, 2016, 114 min.

Léto v Paříži, patnáctiletý Vincent žije pouze s matkou a chce zjistit, kdo je jeho otec. Putování ho zavede do vydavatelského domu vedeného Oscarem Pormenorem.

Summertime in Paris. Fifteen-year-old Vincent lives with his mother but wants to find out who his father is. His quest takes him to a publishing company headed by Oscar Pormenor.

16:00

Ucho / Ucho

Městské divadlo 7D6

Režie: Karel Kachyňa
Československo, 1970, 91 min.

Politický thriller, jehož tvůrčí se u nás v 60. letech jako jediní odhodlali ke kritice nejvyššího stranického aparátu. Napínavé odhalování praktik mocenského boje se zde propojuje s psychologickým dramatem ústřední manželské dvojice.

This political thriller was the only film to come out of 1960s Czechoslovakia that took aim at the highest party echelons. Kachyňa's riveting exposé of power-struggle machinations is interwoven with a husband-and-wife psychological drama.

16:00

L' Hermine / Talár

Národní dům 7N3

Režie: Christian Vincent
Francie, 2015, 98 min.

Michel Racine je ve svém působišti znám jako přísný soudce, zásadně udělující tresty od deseti let výše. Mezi kolegy je neoblíbený a o nic víc sympatií nebudi ve svém soukromí. Jednoho dne v něm ale jedna z přísedících u procesu s mužem obžalovaným z vraždy vyvolá vzpomínky a probudí v něm netušené city.

Michel Racine is notorious in his place of work as a strict judge who on principle hands

out sentences of a minimum of ten years. His colleagues dislike him and he fails to win anyone's affection in his private life. One day, however, one of the female jurors in the trial of a man accused of murder conjures up the past and awakens in him emotions of which he was unaware.

16:00

Home Sweet Home / Všude dobře, doma nejlíp

Pupp 7P3

Režie: Faton Bajraktari
Kosovo, Makedonie, 2016, 90 min.

Agron byl dlouho považován za mrtvého. Kamarádi vojáci ho viděli zemřít během kosovského konfliktu, a tak je jeho návrat více než překvapivý. Radost je však brzy vystřídaná praktickými problémy a muž je shodou různých okolností nucen mrtvým zůstat – tedy alespoň úředně.

Agron was long considered dead. His army buddies saw him die during the Kosovo conflict, and thus his return home is beyond surprising. Joy, however, soon shifts to a consideration of practical problems, and the man is forced by a variety of circumstances to remain dead – at least officially.

16:30

Na ri xiawu / Odpoledne

Divadlo Husovka 7H3

Režie: Tsai Ming Liang
Tchaj-wan, 2015, 137 min.

Jednoho odpoledne se v ruině domu schází režisér Tsai Ming Liang s Lee Kang Shengem, se kterým sdílí již dvacet let život. Vzniká svěbytný, v jediném záběru natočený dokument o improvizovaném setkání dvou mužů.

Pokračování na str. 9

**Relaxujte
s hvězdným 4G LTE
na Vodafone pláži**

vodafone.cz/vary

Vodafone
Power to you

- ★ Občerstvení v Café del Vodafone
- ★ Dobíjení mobilních telefonů a tabletů
- ★ Free Wi-Fi
- ★ Zábava a soutěže o super ceny

**4G
LTE**

**NAŠE SÍŤ
VÁS JISTÍ**

In the ruins of a house one afternoon, director Tsai Ming Liang meets Lee Kang Sheng, with whom he has shared his life for 20 years. The result is an original documentary shot in one take about an improvised meeting between two men.

16:30

Luuraja ja luuletaja / Špion a básník

Lázně III 7L3

Režie: Toomas Hussar
 Estonsko, 2016, 95 min.

Gustav je tajný agent a zavilý samotář, který jednoho večera zachrání ženu, z níž se vyklubá nástraha ruské rozvědky. Dvojtitá hra, na níž se rozhodne přistoupit, se výrazně zkomplikuje, když dostane za úkol svůdnici podlehnout.

One evening, Gustav, a secret agent and hard-boiled loner, rescues a woman who turns out to be a decoy for Russian intelligence. The game of cat-and-mouse he decides to play gets considerably more complicated when he receives orders to succumb to her charms...

17:00

Ama-San / Ama-San

Kino Drahomíra 7K4

Režie: Cláudia Varejão
 Portugalsko, Švýcarsko, Japonsko, 2016, 113 min.

Jemně lyrický dokument nás přenášá do odlehlejšího kouta Japonska, kde se komunita tradičních lovků perel každodenně vydává do mořských vln, aby z několikametrové hloubky vynášely mušle, chobotnice, mořské ježky či humry.

This lightly lyrical documentary takes us to a remote corner of Japan, where a community of traditional pearl hunters sets out to sea

each day to dive down several metres below the surface in search of shellfish, octopuses, sea urchins and lobsters.

17:00

So-tong-gwa Goe-jit-mal / Komunikace & lži

Kinosál B 754

Režie: Lee Seung-won
 Jižní Korea, 2015, 104 min.

Jeden z nejzajímavějších korejských režijních debutů loňského podzimu je pečlivou studií charakterů muže a ženy, kteří se v rozdílně extrémních polohách snaží vyrovnat s nelehkým osudem. Zatímco ona tíhne k excesivním lžím a chování, on se stahuje především do sebe.

One of the top Korean directorial debuts of the year, this meticulous character study focuses on a man and a woman trying to come to terms with hardship in differing extreme situations. While she is inclined towards excessive lies and behavior, he withdraws into himself.

17:00

We're Still Together / Pořád spolu

Velký sál 716

Režie: Jesse Klein
 Kanada, 2016, 82 min.

Chris už nemůže dál. Spolužáci ho šikanují, holky na něj kašlou, s matkou si nerozumí. Když ho napadne tlupa cizích kluků a nečekaně najde zastání u neznámého mladého muže, rád se s ním vydá na cestu.

Chris can't go on. His classmates bully him, the girls don't know he's alive, and his mother doesn't understand him. Attacked by a gang of boys, he unexpectedly finds an ally in a young stranger and thinks maybe they could take off together.

18:30

Lo chiamavano Jeeg Robot / Říkali mi Džigu

Kino Čas 7C5

Režie: Gabriele Mainetti
 Itálie, 2015, 118 min.

Nepolepšitelný drobný kriminálák je díky zvláštní náhodě obdařen nadlidskou silou. A díky další je traumatizovanou kráskou považován za superhrdinu z japonského seriálu, takže mu nezbývá než konat dobro a utkat se s gangem padouchů.

Thanks to an unusual accident, an incorrigible petty criminal is gifted with superhuman powers. And thanks to another, he is mistaken by a traumatized beauty for the superhero of a Japanese manga series. What else, then, but to do good deeds and tangle with a gang of thugs?

18:30

The Fits / Křeč

Malý sál 724

Režie: Anna Rose Holmer
 USA, 2015, 71 min.

Jedenáctiletá Toni si chodí zboxovat se svým bratrem, touží se ale stát členkou semknutého kolektivu, který ve vedlejší tělocvičně drluje moderní tanec. Sen se jí splní, když však dívky začínají propadat podivným příznakům skupinové psychózy, je jen na ní, zda dokáže odejít.

Eleven-year-old Toni goes boxing with her brother but she wants to become a member of the tight-knit modern dance collective that practices in the adjacent gym. She gets her wish, but when the other girls begin falling prey to the bizarre symptoms of group psychosis, it's up to her whether or not she'll be able to get away from there.

18:30

Eşik / Na hraně

Městské divadlo 7D7

Režie: Ayhan Salar, Erkan Tahhuoğlu
 Turecko, Německo, 2016, 83 min.

Mladá žena čeká na manžela, který se má jako obvykle vrátit z pracovní cesty. Ten se ale neobjevuje a radostné těšení přechází v obavy plné otázek a v paralyzující strach.

A young woman waits for her husband to return from one of his regular business trips. However, he never shows up, and her joyful anticipation of seeing him develops into questioning concern and ultimately paralyzing fear.

19:00

Aloys / Aloys

Kongresový sál 738

Režie: Tobias Nölle
 Švýcarsko, Francie, 2016, 91 min.

Přísně uzavřený svět soukromého detektiva Aloyse byl povážlivě narušen, když zemřel jeho otec. Ale teprve když mu někdo sebere nejcennější videonahrávky, je jasné, že se nevyhne nutnosti opustit svou ulitu.

The sheltered existence of private detective Aloys starts to fall apart when his father dies. When someone takes his prized collection of video tapes, he realises he will have to abandon his secluded world.

19:00

Lu Bian Ye Can / Kaili blues

Národní dům 7N4

Režie: Gan Bi
 Čína, 2015, 110 min.

Lékař s temnou minulostí se vydává splnit sliby do rodného kraje. Při návštěvě městečka ztraceného v říční mlze začne jeho potlačená

paměť žít vlastním životem a tajuplně splynout s osudy venkovanů.

A doctor with a dark past sets out on a journey to his native region to fulfil his promises. As he arrives in a small town swathed in mist rising from the river, his stifled memory starts to live its own life and mysteriously melds with the destiny of the rural inhabitants.

19:00

Uchenik / Mučedník

Pupp 7P4

Režie: Kirill Serebrennikov
 Rusko, 2016, 118 min.

Středoskolák Venjamin je přesvědčen o tom, že svět uvázl v bahně lži a nemravnosti a on jediný zná cestu ven. Vyzbrojen citáty z Bible a vědomím vlastní vyvolenosti hledá napravit pomýlené lidstvo.

Schoolboy Veniamin is convinced that the world is stuck fast in a mire of lies and depravity and that he alone knows how to make things right. Armed with quotations from the Bible and an awareness of his role as the Chosen One, he sets out to discipline a humanity that has gone astray.

19:30

Homo sapiens / Homo sapiens

Divadlo Husovka 7H4

Režie: Nikolaus Geyrhalter
 Rakousko, 2016, 94 min.

Co se stane se světem, který tak důvěrně známe, když lidstvo náhle vymizí? Tuto otázku vznášá Nikolaus Geyrhalter, který svůj nejnovější film zasazuje do opuštěných míst zakázané zóny kolem fukušimské elektrárny.

What would happen to the world we know so intimately if humanity suddenly vanished? Nikolaus Geyrhalter poses this question as he locates his latest movie in the abandoned

and still prohibited zone surrounding the Fukushima nuclear power plant.

19:30

V paprscích slunce / V paprscích slunce

Lázně III 7L4

Režie: Vitaly Mansky
 Rusko, Německo, Česká republika, Lotyšsko, KLD, 2015, 106 min.

Renomovaný dokumentarista získává povolení zaznamenávat život běžné severokorejské rodiny. Nakolik se mu však podaří nahlédnout za oponu všudypřítomné komunistické ideologie?

The renowned documentarist gets the go-ahead to record the life of an ordinary North Korean family. To what extent will he be able to observe what goes on behind the screen of pervasive communist ideology?

20:00

Bonjour Tristesse / Dobrý den, smutku

Kino Drahomíra 7K5

Režie: Otto Preminger
 USA, Velká Británie, 1958, 94 min.

V adaptaci bestselleru Françoise Saganové, za kterou sklídl Preminger nadšenou chválu u příslušníků francouzské nové vlny, hraje Jean Sebergová lehkomyšlnou Céclie, trávící léto na francouzské Riviéře se stárnoucím playboyským otcem ve spiklenecké intimitě.

In his adaptation of the Françoise Sagan bestseller, which won Preminger enthusiastic praise from the adherents of the French New Wave, Jean Seberg plays the frivolous Céclie, who spends the summer on the French Riviera with her aging playboy father (David Niven) in conspiratorial intimacy.

20:00

Odvaha / Odvaha

Kinosál B 755

Režie: Pavel Štingl
 Česká republika, 2016, 70 min.

Pokračování na str. 10

HLAVNÍ PARTNER 51. MFF KV

UMĚT ŽÍT

V období třiceti měsíců, během zrodu jedné z deseti největších jezddeckých bronzových soch na světě, která dnes zdobí Brno, probíhal fascinující „dokumentární dialog“ mezi renomovaným filmařem a jednou z nejvýraznějších osobností tuzemského moderního umění, sochařem a malířem Jaroslavem Rónou.

A fascinating documentary dialogue evolved over the course of thirty months between renowned filmmaker Pavel Štingl and one of the iconic figures of Czech modern art, sculptor and painter Jaroslav Róna. It was during this time that one of the ten largest bronze equestrian statues in the world – today situated in Brno – gradually came into being.

20:00

Ernelláék Farkaséknál / Rodinné štěstí

Velký sál 718

Režie: Szabolcs Hajdu
Maďarsko, 2015, 81 min.

Renomovaný maďarský tvůrce přichází s komorní studií dvou rodin, které okolností svedou k dočasněmu sdílení prostoru jednoho neobyklého bytu.

The renowned Hungarian filmmaker has come out with an intimate study of two families thrown together by circumstance to temporarily share an unusual apartment.

21:30

El placer es mío / Potěšení na mé straně

Kino Čas 7C5

Režie: Elisa Miller
Mexiko, 2015, 93 min.

Milenci Mateo a Rita se stěhují na venkov, kde je jejich dosud romantický vztah nečekaně podroben zkoušce, v níž neobstojí. Autorčin styl charakterizuje důraz na explicitní scény sexu, vyjadřující postoje a pocity její ne zcela vyrovnané generace.

Lovers Mateo and Rita move to the country where their romantic relationship is unexpectedly put to the test – with less than stellar results. The filmmaker's style is defined by explicit sex scenes reflecting the attitudes and feelings of her somewhat unbalanced generation.

21:30

Murderball / Murderball

Malý sál 727

Režie: Henry Alex Rubin,
Dana Adam Shapiro
USA, 2005, 88 min.

Na Oscara nominovaný dokument přibližuje životy členů amerického a kanadského týmu ragbyových vozíčkářů, kteří jsou odhodlaní udělat vše pro to, aby dosáhli vítězství.

This Oscar-nominated documentary investigates the lives of the members of rival American and Canadian wheelchair rugby teams who are determined to do whatever it takes to win.

21:30

La dernière femme / Poslední žena

Městské divadlo 708

Režie: Marco Ferreri
Francie, Itálie, 1976, 118 min.

Jitka Rudolfová uvádí

Ferreri již v 70. letech začal sázet na to, co stále intenzivněji rozvíjí dnešní dramatika, když niterným konfliktům dává fyzickou podobu, šokující a drsně naléhavou. Byl posledním mechanizmem mocenských her a viděl je i v partnerském životě.

Jitka Rudolfová presents

As early as the 1970s Ferreri was already banking on what today's dramatists have developed even further, when he gave inner conflicts a physical, shocking and critical form. He was obsessed by the mechanisms of power games and saw what they did to couples' relationships.

22:00

Underground Fragrance / Vůně podzemí

Kongresový sál 73A

Režie: Pengfei
Francie, Čína, 2015, 76 min.

Yong Le přišel do Pekingu z jihu, podobně jako Xiao Yun, s níž se seznámí v „podzemním městě“, bývalém krytu, po každém dešti zatopeném vodou, kde živoří přistěhovalci. Oni dva i starý Lao Jin sní o lepším životě.

Yong Le has arrived in Beijing from the south, as has Xiao Yun, whom he encounters in the Underground City, a former air-raid shelter that floods every time it rains and is home to impoverished immigrants. The two newcomers, and old Lao Jin as well, dream of a better life.

22:00

Life, Animated / Animovaný život

Národní dům 7N5

Režie: Roger Ross Williams
USA, 2016, 91 min.

Owen Suskind byl až do svých tří let zdánlivě zdravé dítě. Pak ale přestal mluvit a následně mu byl diagnostikován autismus. Jen náhodou přišli jeho rodiče na způsob, jak s ním komunikovat pomocí replik z filmů Walta Disneyho.

Until the age of three, Owen Suskind seemed to be a healthy child. But then he stopped speaking and was diagnosed with autism. By chance his parents discovered a way to communicate with him using lines from the movies of Walt Disney.

22:00

Beasts of No Nation / Bestie bez vlasti

Pupp 7P5

Režie: Cary Joji Fukunaga
USA, 2016, 133 min.

V nejméně známé západní Africe zemi zuří válka. Vyděšený Agu se po sérii tragických událostí dostává do spáru guerillové skupiny, kde je podroben tvrdému výcviku a stává se jedním z dětských vojáků.

War rages in an unnamed West African country. After a series of tragic events, a terrified boy named Agu is seized by a guerrilla group and submitted to harsh training in order to become a child soldier.

22:30

Ikarie XB 1 / Ikarie XB 1

Divadlo Husovka 7H5

Režie: Jindřich Polák
Československo, 1963, 82 min.

Dnes již klasický zástupce žánru sci-fi sleduje putování posádky kosmické lodi Ikarie XB 1 k Alfě Centauri. Snímek, který inspiroval i Stanleyho Kubricka při přípravách na film 2001: Vesmírná odysea, bude po více než půlstoletí od své premiéry uveden v digitálně restaurované podobě.

Today a classic of the genre, this sci-fi offering follows the adventures of the crew aboard the Ikarie XB 1 spaceship on its way to Alpha Centauri. The film, a work which inspired Stanley Kubrick during his preparations for 2001: A Space Odyssey, will be screened in a digitally restored version for the first time in the half-century since it premiered.

22:30

Oscuro Animal / Temné stvoření

Kino Drahomíra 7K6

Režie: Felipe Guerrero
Kolumbie, Argentina, Nizozemsko, Německo, Recko, 2016, 107 min.

V nehlubších zákoutích kolumbijské džungle, ovládaných nelidskými paramilitárními jednotkami, prožili tři ženy fyzické i psychické utrapy, jež je připravily o lidskou důstojnost. Jednoho dne se ale rozhodnou zahubit temné stvoření šířící se zvenčí a vydat se na symbolickou cestu ze tmy za světlem.

In the depths of the Colombian jungle, a re-

gion governed by cold-blooded paramilitary units, three women have been subjected to physical and psychological abuse which has deprived them of their human dignity. One day, however, they decide to destroy the dark animal devouring them from within and set out on a symbolic journey from the darkness into the light.

22:30

Je me tue à le dire / Zemřít na smrt

Kinosál B 756

Režie: Xavier Seron
Belgie, Francie, 2016, 90 min.

Michel je přímo prototypem outsidera, navíc je silně hypochondrický a posedlý vídnou smrti. Aby ne, když je chorobně závislý na své sebestředné matce, která přestala rakovinu a nemluví o ničem jiném.

Michel is the prototype of the outsider. On top of that he's an inveterate hypochondriac obsessed with visions of death. And why wouldn't he be, when he's pathologically dependent on his self-centered mother, a woman who endured cancer and will speak of nothing else.

22:30

Island City / Island City

Lázně III 7L5

Režie: Ruchika Oberoi
Indie, 2015, 111 min.

Režisérka zasadila tři rozdílné laděné příběhy do současné Bombaje. Může se tu stát vše, od zážitku blízkého temné vizi budoucnosti přes naivní pobláznění bollywoodskou romantikou televizního seriálu až po tklivé zklamání mladé ženy.

The director uses contemporary Bombay as a backdrop for three stories evoking a range of moods. Anything can happen here – first, there's an ordeal involving a dark vision of the

future, then a naive fad breaks out over a TV soap opera featuring Bollywood.

23:59

Qing Tian Jie Yi Hao / Vrah z prádelny

Kino Čas 7C7

Režie: Chung Lee
Tchaj-wan, 2015, 112 min.

Problémem zaměstnání v čistírně obleků kryjící rozjetý zabíjačský byznys je fakt, že přijde chvíle, kdy dojde i na vaše špinavé prádlo. Když tedy nejlepšího nájemného vraha firmy začnou ve dne v noci stíhat duchové jeho obětí, je to sakra problém.

The problem with working at a dry cleaners that fronts for a thriving hitman business is the fact that, sooner or later, your own dirty laundry needs attending to. So when the ghosts of his victims start pursuing the firm's hottest hired gun night and day, it's one hell of a problem.

23:59

Ai amu a hiro / Já, hrdina

Malý sál 728

Režie: Shinsuke Sato
Japonsko, 2015, 127 min.

Hideo Suzuki měl kdysi velké sny o tom, že bude slavným autorem komiksů, místo toho otročí jako pomocný kreslíř v malém vydavatelství. Vše se změní ve chvíli, kdy Tokio ovládne neznámý virus a jeho obyvatelé se změní na zombie. Neprůbojný Hideo tak bude muset vzít život do vlastních rukou a stát se hrdinou.

Hideo Suzuki once had big dreams of becoming a famous manga artist, but instead he slaves away as an assistant illustrator at a small publishing house. But everything changes when Tokyo is beset with an unknown virus that causes the inhabitants to turn into zombies. ■

Málokdo ví, že...

...za poslední 4 roky
koprodukovala
Česká televize 123 filmů

...ČTart nabídne
každý druhý den
artový film v původním
znění

...loni natáčela
Česká televize 1486
nových dokumentů

...v Hlasu
pro římského krále
hrálo 400 komparzistů

Zajímejte se o to, co málokdo ví.
www.malokdovi.cz

Česká televize
Hlavní mediální partner

MEXIKO V ŽENSKÉM RODĚ

FILMAŘKY V MACHISTICKÉ ZEMI

Dvě mexické režisérky: Obdivovatelka britské filmařky Andrey Arnold, křehká **Betzabé García** (vlevo), přemýšlí nad odhodlaností člověka hájit právo na svůj život. **Victorii Franco** zajímá, jaké to je, být v Mexiku ženou na okraji společnosti.

Jsou mladé, vzdělané a dravé. Nenechají se jen tak něčím odradit, a to i když pracují v zemi, která nepatří mezi příznivce genderové rovnoprávnosti. Reč je o dvou mexických režisérkách, které s sebou do Varů přivezly výrazné filmové výpovědi. **Victoria Franco** (1983) spolupracuje se svým slavnějším bratrem Michelelem, místo něho ji ovšem na karlovarské premiéru dramatu *Do očí a Na pokraji* doprovázela maminka (filmy jsou uváděny společně ještě 6. 7. od 17.00 v Kinosále B a 8. 7. od 13.30 v Divadle Husovka). Křehká **Betzabé García** (1990) pak je nejmladší autorkou v sekci Mexiko v ženském rodě. Ve svém celovečerním dokumentárním debutu *Králové města duchů* (9. 7. od 16.30 v Divadle Husovka) bere diváky na náročnou cestu do vyplavené vesnice.

Kateřina Farná

Sekce Mexiko v ženském rodě naznačuje, že ve vaší zemi nastupuje výrazná generace mladých filmařek. Jaká je?

Betzabé: Souvisí s nástupem digitálních formátů: nedávno na jednom z největších mexických festivalů dokumentární tvorby dokonce převažovaly ženy-autorky.

Byl to historický unikát. Zásadní pro nás však je, abychom už konečně při hovorech o filmu nemuseli řešit, zda ho natočila žena, nebo muž.

Ženy po celém světě musejí mít často ostré lokty, aby se dokázaly vedle mužů prosadit. Máte podobnou zkušenost?

Victoria: Jsem přesvědčená

o tom, že aby člověk mohl natáčet filmy, musí být silný, nezávislý a velice odolný. A ženy? Ty musejí být ještě umanutější. Mexiko je machistická země. Stále tu pociťujeme značné rozdíly.

Takzvané ženský film zažívá v poslední době boom, přitahuje čím dál větší pozornost. Rada lidí se ale mylně domnívá, že tak-

zvané ženská kinematografie znamená filmy natočené ženami, o ženských tématech, kde hrají hlavně ženy. Kde je chyba?

Betzabé: To je velice obtížná otázka. Často se ptám sama sebe, jak dlouho ještě dokážu skousávat ten všudypřítomný machismus. Pocházím ze Sinaloa, velmi problematické části Mexika, kde kvete obchod s drogami. Svůj film jsem začala natáčet v zatopené vesnici San Marcos, bylo mi devatenáct let. Nakonec jsem na pět let přerušila studia. Právě tehdy v té oblasti hořely autobusy, gangsteři okrádali ženy. Strach jsem někdy trochu měla, to je pravda, ale nikdy jsem neměla pocit, že bych byla vystavena skutečnému riziku. Film *Králové města duchů* jsem ani trošku netočila z pozice ženy, o tom

jsem vůbec nepřemýšlela. Mým cílem spíš bylo zachytit boj vesničanů o zachování holého života.

Co vy na to, Victorie?

Souhlasím. Pohled ženy je přirozeně odlišný. Stále žijeme ve světě, kde muž ekonomicky zajišťuje rodinu a žena zůstává spíš doma s dětmi. V Mexiku je to tak běžné. Ve svých filmech mluvím o ženách, které mají velice omezené prostředky a jež jsou víceméně drženy ve svých domech, jenom proto, že jsou ženami.

Vaše filmy, i když jsou tematicky rozdílné, vyvolávají silné emoce. Betzabé, nedokáží si ani představit, co všechno jste v té téměř zničené, polorozpadlé vesnici musela jako dívka překonávat, aby dokument *Králové města duchů* (2015) mohl vůbec vzniknout.

Natáčení na místě, kde nikdo nechce žít, bylo velice obtížné. V dále se navíc pravidelně ozývala střelba. Jedna z posledních rodin, které ve vesnici zůstaly, byla majitele podniku, kde každý den vyráběli tortilly. Ta rodina představovala světlo uprostřed temnoty. Důvěřovala jsem jim. Když tam mohli žít oni, tak i já. Jednou majitel zmíněného podniku nově dláždil jednu z ulic, která se měla znovu zatopit, a já jsem si říkala, proč to všechno dělá. Řekl mi, že je to jeho poselství, jeho mise v životě. Rekonstrukce zničené vesnice ho držela nad vodou, dá-li se to tak říct. Dříve v té vesnici s docela hlubokou historií žilo více než pět set rodin. Právě příběh výrobce tortill dodává filmu existenciálnější rozměr.

Jak jste dokázala ten strach překonat?

Prostě jsem se do toho ztraceného a zničeného místa odstěhovala; místo toho, abych seděla ve škole. A pokud jde o obchodníky s drogami, neměli jsme žádný střet. Viděli jsme nějaké dodávky, věděli jsme, že jsou to oni nebo pašeráci, ale nikdy nám nic neudělali. Ovšem hlavního vůdce odporu proti výstavbě té přehrady nakonec zavraždili. V kabině rádia v říjnu 2014, když měl na rukou svoji dceru. Byl to zastrásovací vzkaz, aby se už dále v protestech nepokračovalo. Věděl, že jeho život je v ohrožení, a stejně chtěl pokračovat.

Victorie, ani vaše filmy nepozvednou náladu. Týkají se sociálních témat, třeba samoživitelé (krátkometrážní *Na pokraji*, 2014) či žen zachraňujících své děti, jak ukazuje vaše drama *Do očí* (2013). Vycházejí ty příběhy ze skutečných událostí?

Všechny mají reálný základ. Prošla jsem řadu charitativních organizací, abych poznala, jak vypadá pomoc ženám žijícím na ulici. Ony ve skutečnosti zažívají mnohem dramatičtější věci, než

jaké jsem natočila. Dělá mi velké potíže vůbec pochopit, jak může být realita tak drsná.

Na vlastní oči jsem viděla mnoho dívek, jimž bylo třináct a jež byly nuceny k prostituci. Už jako děti se stávají matkami, často jsou závislé na inhalantech a mívají sex s více muži najednou. Samy se z toho nedokážou vymotat. Když totiž žijete léta na ulici, neumíte už v takzvané normální společnosti fungovat. Pro mě zůstávají lidé na ulici hrdiny.

U vašeho drsného, syrového dramatu *Na pokraji o matce pěti dětí*, která nakonec zvolí tu nejbrutálnější cestu, jsem řešila otázku, zdali jej vůbec doporučit lidem plánujícím rodinu. Říkáte, že tohle je ještě slabý odvar toho, co Mexičané zažívají?

Victoria: Co vám mám na to říct? Film by se měl držet reality, přestože skutečnost často fikci přesahuje. Podobné věci se podle mě dějí všude na světě. V dnešním Mexiku prožíváme téměř bezpráví a anarchii, ale já nechci ukazovat jen tohle.

Měly bychom náš rozhovor zakončit trochu pozitivně. Vidíte v mexické společnosti naději?

Victoria: Pokud by člověk nemyšlel pozitivně a žil bez naděje, byl by mrtvý. Navíc film nepředstavuje způsob, jak změnit svět. Měl by spíš vytvořit povědomí, pokud teda tomu ostatní dají šanci a dostatečnou pozornost. Jak mi přibývají roky, vnímám, že se musím držet naděje zuby nehty.

Betzabé, dokázala byste vy zmínit nějakou výraznou změnu k lepšímu?

Změnu k lepšímu? Hm... Pro mě *Králové města duchů* představují jasnou metaforu znovuzrození mexické současnosti. Lidé v té vesnici brání svůj život a své hodnoty, což se teď děje v celé zemi, a to je dobře.

Řada Čechů se do vaší země nepodívá a mohou tak v sobě žít předsudky. Jaké byly vaše představy o České republice a karlovarském festivalu?

Victoria: Karlovarský festival je mým splněným snem. Už na univerzitě jsem viděla krásný film ze šedesátých let, *Sedmikrásky* od Věry Chytilové. Úplně ho zbožňuju. Jinak mluvju Franze Kafku. Jen české pivo jsem ještě nezkusila. Ale to přijde.

Betzabé: Mám to stejně. Je to velice přátelský festival, lidem se můj film líbí a mám z toho radost. Česká republika musí být moc krásná země. Ráda bych ji jednou procestovala.

Victoria: Ale počkejte! Ono to teď asi vypadá, že Mexiko je extrémně nebezpečná země... Za návštěvu ale určitě stojí. ■

Do očí mimo jiné ukazuje život na úplném okraji mexické společnosti.

Na pokraji všech sil se ocitla samoživitelka ve stejnojmenném krátkém filmu.

NĚCO VÍCE Z MEXIKA

KRMENÍ SLEPIC A VÁŠNIVÝ SEX

Mexická sekce nabízí další poklady. Smutné, humornější, k zamýšlení. Nečekaně příjemnou sondu do jedné netradiční rodiny ukazuje citlivé drama s komediálním nádechem *Neobyčejná rybka*. Do překerní životní situace se dostává milenecká dvojice v *Potěšení na mé straně*. Svě štěstí se

ti dva rozhodli najít na venkově, ovšem krmení slepic ani vášnivý sex jim nepřinášejí to, co skutečně chtějí.

Debutující režisérka Alejandra Márquez Abella (je hostem festivalu) zase ve snímku *Svatý týden* vystavěla melancholický příběh čerstvě ovdovělé matky, snažící se

během přímořské dovolené o vnitřní přerod v pozornou přítelkyni. Slibně vypadající milostné drama *Co se mnou uděláš*, strukturované do tří kapitol, vypráví o dvou osamělých lidech. Náhodou se setkali v nemocnici – režisérka Katina Medina Mora je ve Varech rovněž.

Tatiana Huezo, která také dora-

zí, se ve své výjimečné dokumentární road movie *Bouře* věnuje systematicky páchanému bezpráví. Úplně jinak vypadá v pomalém tempu se odehrávající *Fogo* známé autorky Yulene Olaizoly. Její hrdinové zůstávají posledními obyvateli ostrova; neumějí opustit drsnou přírodu. ■

Králové města duchů je dokument ze zaplavené vesnice, kde zůstává život.

PŮDORYSY ANTHROPOIDU

Pokud vám filmových pětadvacet obrázků za vteřinu připadá moc, můžete zajít na výstavu a dívat se pětadvacet vteřin na jeden obrázek. Vybrali jsme pro vás čtyři výstavy, které právě v Karlových Varech probíhají.

Jan Němec

Barrandov v posledních pěti letech

„Úplně nejatraktivnější, co tady máme, jsou půdorysy chrámu svatých Cyrila a Metoděje, který jsme v ateliérech stavěli pro potřeby produkce *Anthropoidu*,“ říká Věra Krátká, ředitelka barrandovského Fundusu, když mluví o výstavě věnované posledním pěti rokům pětadesátileté historie **barrandovských filmových studií**. Z nákrešů je zřejmé, že dotyčný kostel v ateliérech postavili v měřítku 1:1, až na to, že se jim tam o metr nevešel, takže výška úplně neodpovídá. „A museli jsme ho stavět opatrně, než je zvykem. Nejdřív klenbu, kterou jsme pak vyzvedli a podestavěli zbytkem,“ doplňuje Krátká. Jak je patrné přímo i ve filmu, chrám natáčení nepřežil úplně ve zdraví a i výstava to dokazuje: vedle půdory-

sů už tu z *Anthropoidu* jsou jen zříceně polystyrenové římsy.

Tomáš Třeštík, sběratel lidí

Zdá se, že fotografa **Tomáše Třeštíka** by mohlo zastavit snad jen stěhování. Jenže ten byt s balkonem, na kterém během posledních pěti a půl let nasbíral téměř sedmnáct set lidí, je jeho vlastní. „Nikdy v životě mě asi nic neभावilo tak dlouho jako tohle sbírání lidí,“ říká syn dokumentaristky Heleny Třeštíkové. „Jsou to taková minutová setkání – zazvoní třeba někdo z DHL a já ho poprosím, jestli by se mnou nešel na balkon.“ Jindy ovšem zazvoní Jiří Bartoška nebo Vojta Dyk, toho Třeštík fotil jako vůbec prvního z celé stále se rozrůstající série. Aranžmá se nemění, mění se jen lidé a ti Třeštíka nepřestávají fascinovat. „Možná v tom je něco perverzního, ale já si tu situaci skoro vždy užívám – mám tam toho člověka na pár okamžiků jen pro sebe.“ Čas od času se to ov-

šem zvrhne ve fotografický gruppáž, až je balkon rád, že se nepropadne: „Myslím, že jednou jsem tam nacpal dvaadvacet lidí, ale to jsem se asi trochu připoil,“ uzavírá Tomáš Třeštík.

Československý filmový plakát

Z hlasu historika umění a kurátora Zdeňka Primuse je cítit vzrušení: „V rodinném archivu se našly dvě krabice plné filmových plakátů,“ vypráví. „Víme, že Jiří Balcar v šedesátých letech navrhl přes třicet plakátů, ale tehle objev nám dává nahlédnout do toho, jak pracoval. Jde totiž o nejrůznější varianty a návrhy, často neschválené, ale podle mě lepší než oficiální plakát.“ Přímo na výstavě v Galerii umění je to skvěle vidět třeba v případě plakátu k filmu *Přežil jsem svou smrt* Vojtěcha Jasného, ke kterému se dochovaly dokonce čtyři různé návrhy. Připomeňme, že Jiří Balcar (1929–1968) byl jedním z těch, kdo dá-

Tomáš Třeštík ft. Jiří Bartoška

vali šedesátým letům výraz. Přestože zahynul při autonehodě ještě před svými třicátinami, stihl vtisknout tvář nejen několika časopisům a desítkám knižních obálek, ale právě také československému filmovému plakátu. „Něco takového jinde ve světě nevidíte,“ říká Primus. „Balcar nemohl vystavovat své volné dílo, takže se plně realizoval v zakázkách. Jeho návrhy však nestojí na grafice, jak bylo běžné ve světě, ale na výtvarných technikách – jednou je to lettrismus, podruhé koláž, jindy fotomontáž.“

Baťa a film

Jen o patro výš je v Galerii umění expozice věnovaná filmo-

vým ateliérům ve Zlíně. Baťa totiž nejsou jen boty, firma už v roce 1934 vypsalá konkurz na realizaci vlastní filmové tvorby, který vyhráli Ladislav Kolda, Elmar Klos a Alexander Hackenschmied. Výstava nabízí hlavně dva rozsáhlejší fotografické cykly. První dokumentuje počátky filmových studií včetně pořádání prvního „baťovského“ filmového festivalu v roce 1940. Na jednom snímku například vidíme obrovské dřevěné kolo potažené tenkým papírem, na kterém je ručně psaný projev Jana A. Bati, který jej předčítá, zatímco zřízenec točí klikou kola... Druhý cyklus fotografií pak představuje zřejmě nejslavnějšího ze zmíněné trojice,

Alexandera Hackenschmieda, a to cyklem *Amerika 1936*. Jde částečně o street photography, patrná je také Hackenschmiedova fascinace technikou – co fotka, to blyštivý trup letadla, blatník nebo maska auta, vlak, filmová technika nebo výšková budova. Kdybyste, chlapi, věděli, k čemu to povede... ■

Barrandov – víc než studio. Becherova vila (Vila Barrandov), Krále Jiřího 9, denně 10–19 hod.

5 let a 6 měsíců – 1670 fotek – jeden balkon. Galerie Na Ochozu, Vřídelská kolonáda, denně 6–19 hod.

Jiří Balcar a 80 let filmu ve Zlíně. Galerie umění Karlovy Vary, Goethova stezka 6, denně 10–19 hod.

Pro *Anthropoid* na Barrandově postavili kostel s polystyrenovými římsami.

Také filmy sekal Baťa ve Zlíně jako cvičky – filmové ateliéry tam vznikly už v roce 1936.

Bohuslav Sobotka k podpoře české kinematografie

Premiér Bohuslav Sobotka na letošním festivalu

Jak vnímáte atmosféru Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary?

Festival je výjimečný. Má svoji atmosféru, bohatou historii, kouzlo a také velmi vysoký odborný standard. Ve světě dělá České republice dobré jméno, lidé se sem vracejí a za to patří pořadatelům a všem, kdo se na festivalu podílejí nebo ho finančně podporují, velké uznání. Jezdím na festival pravidelně alespoň na dva tři dny a chodím hlavně na filmy, které jinde nemám šanci vidět.

Jaký má současná vláda přístup k podpoře kinematografie?

Před nástupem naší vlády byla podpora filmu hodně nestabilní, často se měnila s ohledem na momentální situaci státního rozpočtu. Český film má velké renomé a ve filmové kultuře a filmovém průmyslu máme co nabídnout. Proto jsme začali nevyhovující situaci po nástupu do vlády rychle řešit. Výsledkem je už schválená novela zákona o audiovizí, která představuje významnou změnu v podpoře českého filmového průmyslu ze strany státu. Zajišťuje pravidelnou roční podporu českého filmu ze státního rozpočtu ve výši 180 milionů korun, rozpočet Státního fondu kinematografie se tak zdvojnásobí na více než 350 milionů korun ročně. To umožní podporu vzniku většího počtu českých filmů, včetně

těch náročnějších nebo koprodukčních snímků. Důležitým aspektem v podpoře kinematografie jsou filmové pobídky ve výši 800 milionů korun na rok. Jejich cílem je přilákat zahraniční produkce a investory, aby točili filmy na území České republiky a využívali české specialisty.

V rámci MFF KV jste se setkal se zástupci největších amerických filmových studií a se zástupci českého filmu. O čem jste hovořili?

Se zástupci takzvané velké šestky jsem poprvé jednal v dubnu tohoto roku v Los Angeles v rámci pracovní cesty do USA. Mým cílem bylo především představit náš filmový průmysl, jeho potenciál a nové právní prostředí, které přináší novela zákona o audiovizí. S americkými filmaři jsme hovořili o možnosti zvýšení filmových pobídek ze stávajících dvaceti na pětadvacet procent. Tento krok však musíme důkladně zvážit a detailně analyzovat a poté by se činily případné další kroky.

Českému filmu se daří, točí se více filmů a seriálů. V příštích letech bude stát moci český film podpořit výrazněji. Věřím také, že se nám podaří udržet konkurenceschopnost vůči ostatním zemím a že se Česká republika stane ještě oblíbenější destinací pro zahraniční produkce a filmaře. (PR)

KINO BEZ BARIÉR NA 51. MEZINÁRODNÍM FILMOVÉM FESTIVALU KARLOVY VARY

Nabízí • Asistenční servis
• Bezplatnou dopravu po Karlových Varech
• Volné vstupenky a jejich rezervace
• Informační servis

6.7. v 15.00 hod. Mlýnská kolonáda Ochutnávka road movie DOKOLAKOLEM – to musíte vidět!

Kontaktní místa
Centrála projektu v akreditačním centru hotelu Thermal

Kompletní informace
www.kinobezbarier.cz

RWE
The energy to lead

Sponzor projektu

Karlovy Vary International Film Festival

Film Servis Festival Karlovy Vary, a.s.
Panská 1, 110 00 Praha 1
T: 221 411 028
F: 221 411 033
E: kbb@kviff.com

1.7. – 9.7.2016

ROZHOVOR

Španělská herečka Emma Suárez uvádí v Karlových Varech hned dva filmy, v nichž hraje osamělé matky: soutěžní *Novou kůži* a *Julietu* od Pedra Almodóvara.

HEREČKA EMMA SUÁREZ SEHRÁLA HLAVNÍ ROLI V ALMODÓVAROVĚ *JULIETĚ*, UVIDÍTE JI I V SOUTĚŽNÍ *NOVÉ KŮŽI*.

DVAKRÁT OSAMĚLOU MATKOU

Šimon Šafránek

Emma Suárez patří ke stálým španělské kinematografie. V devadesátých letech ztvárnila několik hlavních rolí ve filmech Julia Medema, nyní si zahrála ve filmu dalšího velkého hispánského filmu – ztvárnila titulní úlohu v *Julietě* Pedra Almodóvara. Vedle toho spolupracuje s mladými talenty, jakým je například původem dokumentarista Isaki Lacuesta. Natočili spolu drama ze studených Pyrenejí *Nová kůže*, jež v Karlových Varech bojuje o Křišťálový glóbus.

V Karlových Varech máte dva filmy dvou různých režisérů. A v obou hrajete matky stížené ztrátou dítěte. Čím to, že se to tak sešlo?

Novou kůži jsme s Isakim připravovali deset let, hrozně dlouho jsme na to sháněli peníze. A mezitím mě oslovil Pedro Almodóvar s *Julietou*. Fakt je, že v obou filmech hraju matku, ale Isaki i Pedro je vnímají ze zcela opačných úhlů.

Jak to?

Vezměte si jen to prostředí. S Isakim jsme točili v zasněžených Pyreneích, zatímco s Pedrem jsme byli v horkém Madridu. Když jsem dodělala *Novou kůži* a začala jsem se připravovat na *Julietu*, myslela jsem si, že půjde o pokračování toho mateřského osudu. Jak jsem se zmýlila! I když oba ty filmy jsou o osamocených matkách, je skutečně spousta způsobů, jak je ztvárnit.

Lze oba ty režiséry vůbec srovnat?

Almodóvara znají po celém světě, a tak svým způsobem očekáváte, že točíte pro celosvětové publikum. Je to veliké uznání a jistý luxus. Isaki je spíš alternativní tvůrce.

V čem spočívá kouzlo hereckého úspěchu u Pedra Almodóvara?

On je velmi náročný, od herců chce pořád víc, nikdy nemá dost. Dvacetkrát točí stejný záběr, to jsem pak už byla úplně vyštavená, ale musela jsem se vždycky překonat a zkusit to ještě jednou. Moc mi pak pomohla rozsáhlá příprava.

Pedro mi doporučil množství knih a filmů, naposlouchala jsem hudbu Alberta Iglesiasa, s kterým Pedro dlouhodobě spolupracuje. Seznámila jsem se také s tvorbou malíře Luciana Freuda, protože v *Julietě* bytě visí jeho autoportrét, a podobně.

Čím vás tyto umělecké reference ovlivňují?

Julieta je žena, která prakticky nemluví, veškerý její příběh se odehrává v jejím nitru. Má v duši velkou ránu, s níž se musela vyrovnat. A protože tedy moje Julieta mluví s divákem jen očima, musela jsem nejprve pochopit její vnitřní život, abych jej mohla vyjádřit pohledem a gesty.

O roli se dělíte s Adrianou Ugarte, která hrála mladší Julietu.

Pedro pracoval s každou z nás zvlášť. Ale pro mě bylo důležité zjistit si co nejvíc také o Julietině minulosti, neboť běh času tady hraje velkou roli. Pedro ukazuje, jak různé okolnosti v průběhu času člověka proměňují. Proto jsem se například vypravila do Galicie, kde Julieta žila jako mladá – chtěla jsem vidět a pochopit tamní prostředí, je tam velmi dramatické moře a husté mlhy. Zajímalo mě, jací tam žijí lidé, čím se živí, jaké je tam světlo. I když já sama jsem tam nenatáčela ani minutu, potřebovala jsem to znát, protože mi to pomáhalo vytvořit integritu mé postavy.

Připravujete se na svou roli vždycky takhle intenzivně?

Snažím se. V přípravě totiž vidím tvůrčí práci a ta mě na herectví zajímá nejvíc. Jde o to, že postavu vytvářím z mnoha střípků a zdrojem inspirace je mi potom hudba i obrazy, které postavu obklopují, anebo vycházejí z doby, v níž se pohybuje. Stejně tak se ráda podívám, jak podobné postavy sehrály jiné herečky. Poučná pro mě je i jen procházka po ulici. Všimám si, jak lidé chodí, jaké pohyby dělají, jaký rytmus mají. Tímhle hledáním naplňuju svou hereckou zvědavost.

Dokážete si představit, že podobné hledání může být nekonečné. Kdy máte dost?

Moje příprava končí v okamžiku, kdy se začne natáčet. ■

NOVÁ KŮŽE

7. 7. 9.00 Kino Drahomíra

JULIETA

8. 7. 13.00 Národní dům

Hlavní partner
51. MFF Karlovy Vary

RWE

uvádí

innogy

novou energii
českého filmu

Anděl Páně 2

foto archiv ČT

V kinech od prosince

Navštivte náš stánek u Mlýnské kolonády:

Filmový kvíz, maskérna, klíčování do děje filmu, dabing. Každý den autogramiáda. Odchyťte si zmrzlinový vozík RWE a nechtejte si naložit porci modré či vanilkové zmrzliny.

WWW.RWE.CZ

NA TO BĚŽTE!

Animovaný život

Filip Šebek

Kouzelná moc disneyovek

Téma autismu se nyní těší mezi dokumentaristy nebývalé oblibě. Vedle Jara Vojtky (*Tak daleko, tak blízko*) či Míry Janka (*Normální autistický film*) se ho chopil i uznávaný americký dokumentarista Roger Ross Williams, a se svým snímkem dokonce **vyhrál letos na Sundance cenu za režii**. Loni jsem zde v souvislosti s *Mallory* psal o tom, jak dokáže film člověku změnit život k lepšímu. Je ale síla „pohyblivých obrázků“ tak mocná, že dokáže člověka i vyléčit, v tomto případě vysvobodit z vězení autismu? Zdá se to neuvěřitelné, ale je. S pomocí animovaných postavíček z říše Walta Disneyho se totiž rodičům podařilo vrátit autistického syna Owena zpět do reality. Jak říká **klíčová postava snímku Peter Pan**: „Myslete na hezký věci a ty vás zvednou do vzduchu. Nic to není.“

7. 7. 22.00 Národní dům

Malá sokolnice

Veronika Bednářová

Girl power!

Malá sokolnice má všechny divácké trumfy v rukou: hodí se pro rodiče s dětmi, je úsměvná, vtipná a zásadní. Na potřebu tolik diskutované girl power, „holčičí síly“, navíc poukazuje s nadhledem a dobrým koncem. Vznikla přitom náhodou: mladý britský režisér Otto Bell zahlédl před časem v novinách **fotku zarputilé třináctileté mongolské holky**, která se jako první na světě – přes protesty mužů i kluků – stala sokolnicí. Fotka Bella oslovila natolik, že se do Mongolska vydal, dívku našel a natočil o ní tenhle svůj celovečerní dokumentární debut. Snímek, který ve Varech vidíme v mezinárodní premiéře, by mohl být učebnicovou **případovou studií o dívčí emancipaci**. V tom připomíná film turecké režisérky Ergüvenové *Mustang* (bodoval tady loni). Víc takových snímků – **pro holky i pro kluky**. ■

7. 7. 10.00 Národní dům

Ikarie XB 1

Zbyněk Vlasák

Štěpánek ve skafandru

„**Dříve než *Vetřelec*, dříve než *Solaris*, dříve než 2001: Vesmírná odysea** dobyla vesmír *Ikarie XB 1*,“ hlásá trailer k restaurované verzi sci-fi skvostu Jindřicha Poláka a scenáristy Pavla Juráčka z roku 1963. Scénář oba osobně v Polsku konzultovali s velkým jménem vědecko-fantastické literatury Stanisławem Lemem, jehož povídka *K mrakům Magellanovým* jim posloužila jako inspirace. Příběh vypráví **o cestě mezinárodní posádky k planetám Alfy Centauri**. Film pak stojí na širokoúhlých, černobílých obrazech kameramana Jana Kališe, originální hudbě Zdeňky Lišky a na uměřených hereckých výkonech. I když je samozřejmě zvláštní vidět herce jako Zdeňka Štěpánka či Radovan Lukavský ve skafandru. **Restaurovaná verze měla premiéru letos v Cannes** a už stihla vstoupit i do české distribuce. ■

7. 7. 22.30
Divadlo Husovka

Rada a souhlas

Iva Přivřelová

Hořká návštěva amerického Senátu

Rakousko-uherský rodák Otto Preminger se **nebál tabu**. Sinatru obsadil jako fetišáka, Jimmyho Stewarta nechal hájit případ vraždy a znásilnění a do tohoto dramatu z útrobu amerického Senátu propašoval **homosexuální i komunistický motiv**. Snímek z roku 1962 podle románu oceněného Pulitzere se přitom dlouho tvářil jako psychologická bitva mezi kandidátem na nového ministra zahraničí Henrym Fondou, v té době stále prototypem vzorného Američana, a zavalitým Charlesem Laughtonem v roli úlisného politika, který chce za každou cenu zabránit jeho zvolení. Pak ovšem do hry vstoupí idealistický mladík a upovídaná návštěva horní komory se změní v **srdečnyvné drama o manipulaci, cti a tíze citů**, které americká společnost na přelomu 50. a 60. let zavrhovala. ■

7. 7. 10.00
Městské divadlo

Rodinný film

Jan Škoda

Ted' vypráví pes.

Ironie je v jednom z nejzajímavějších českých filmů poslední doby obsažena už v jeho názvu. *Rodinný film* slovinského absolventa FAMU Olma Omerzu totiž úplně nenaplnuje charakteristiky snímku pro celou rodinu. Režisér **spíš s černým humorem zkoumá jednu dobře situovanou pražskou rodinku**, která se začne poněkud rozpadat kvůli odjezdu rodičů na exotickou dovolenou. Film ověřený třeba cenou z festivalu v Tokiu je unikátní ve své struktuře, která vás konstantně znejišťuje v tom, jakého motivu se chytne či z perspektivy jaké postavy bude děj posouván kupředu. Tou postavou přitom může být i **domácí mazlíček**. Omerzu je také možná prvním tuzemským filmařem poslední doby, který se uvěřitelně vypořádal se zobrazením života vyšší střední třídy. ■

8. 7. 19.00 Kongresový sál

V paprscích slunce

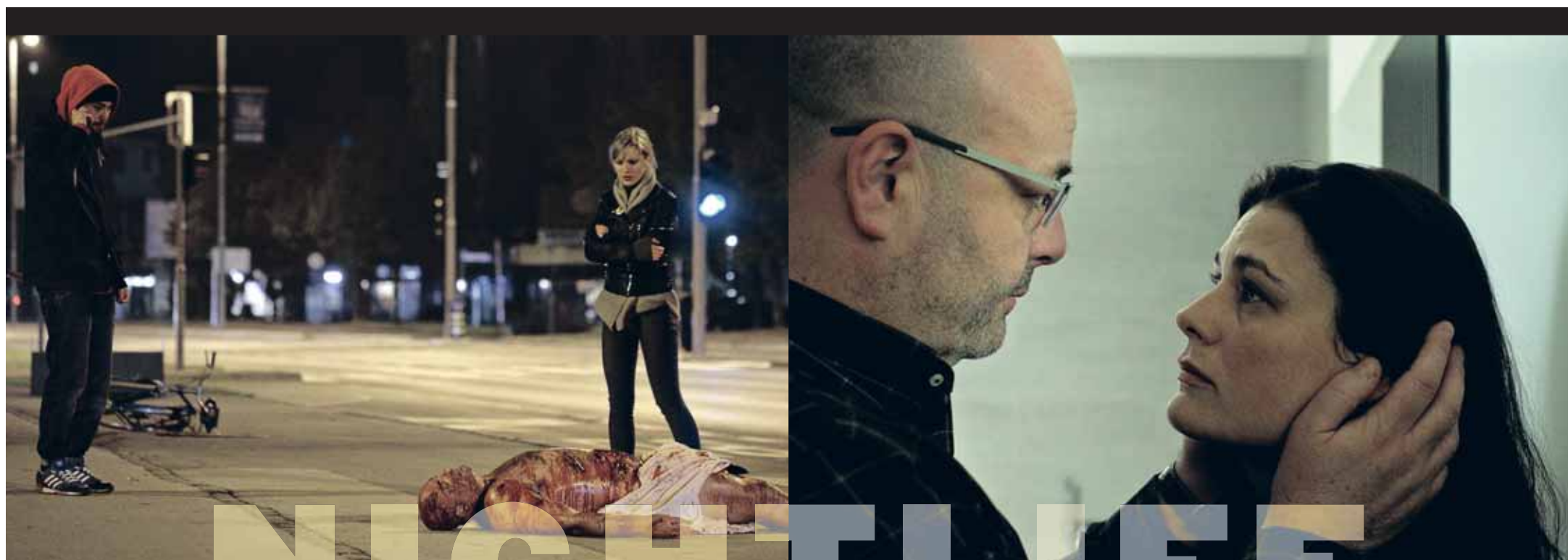
Jan Němec

Pohlednice od Potěmkina

Jedna možnost je, že vám v Severní Koreji vůbec natáčet nedovolí. Druhá, že vám to dovolí, ale vyjmenují vám, co natáčet můžete a co ne, dodají vám příkladnou rodinu, jejímž členům kompletně změní identitu. A tak dále. Ruský dokumentarista Vitalij Manskij se ocitl v **Potěmkinově vesničce monstrózních rozměrů**, ale souboj s propagandou skončil přinejmenším nerozhodně: na pozadí **barvotiskové pohlednice z nejšťastnější země na světě** se mu podařilo ukázat, jak se kulisy nepozorovaně hroutí a jak rychle se vypařují z role, pokud kamera údajně neběží. O skutečné Severní Koreji se člověk zas tak mnoho nedozví, ale už z obrazu, jaký by o sobě chtěla šířit, docela mrazí. Třebaže jej zalévají paprsky slunce. ■

7. 7. 19.30 Lázně III

by **Damjan Kozole**

FEAR IS THE DRIVING FORCE.

6. 7. 2016	10:30	Congress Hall	Press & Industry
6. 7. 2016	20:00	Grand Hall	Official
7. 7. 2016	13:00	Pupp	Official
9. 7. 2016	11:30	Drahomira Cinema	Official

Karlovy Vary
International Film Festival
Official Selection – Competition

SISTERS
AND
BROTHER
MITEVSKI

SISTERS
AND
BROTHER
MITEVSKI

SISTERS
AND
BROTHER
MITEVSKI

SLOVENSKI
FILMSKI
CENTER
JAVNA
AGENCIJA
SLOVENIAN
FILM
CENTRE

ZELENÝ FESTIVAL

Foto: Petr Houšek

Foto: Petr Houšek

Foto: Milan Malíček

Foto: Milan Malíček

1. Karlovarský festival si letos poprvé připravil pro své ekologicky smýšlející návštěvníky **nádobu na tříděný odpad**. K vidění a především k třídění jsou například naproti Malému sálu v hotelu Thermal, můžete recyklovat plasty, sklo a papír. Tak se nalaďte na zelenou a tříděte i na festivalu!

2. I město Karlovy Vary smýšlí ekologicky. „Chytré“ koše na tříděný i směsný odpad jsou nově na ulici Tomáše Garriguea Masaryka nebo třeba na kolonádě. A proč se jim říká chytré? Kontejnery jsou poháněny solární energií a umějí odesílat data o svém zaplnění přes internet. Vyvážejí se proto jen tehdy, když jsou zcela zaplněné. Díky vlastnímu stlačovacímu mechanismu se do nich vejde až pětikrát víc odpadu než do běžných popelníc.

3. Herečka Hana Vagnerová (vlevo) a producentka Jitka Kotřelová jdou s dobou. Místo neekologických, neboť tištěných programů a katalogů používají **mobilní festivalovou aplikaci**. Výhod to má hned několik, ušetříte místo v kabelce či batohu třeba na svatčinu, nemusíte zkrácet čas listováním v programu a zachráníte několik stromů. Když už stahujete aplikaci, koukněte v mezičase na nový filmový projekt Jitky a Hanky s ochlazuječím názvem *Sněžil*, který loni představily na Pitch & Feedback tady ve Varech.

4. Co je lepší než prohánět se festivalovým vozem po Varech? Přece cítit vítr v zádech a jet do nekonečných dálek... **na kole! Na zelený pohon!** Už jste vyzkoušeli zapůjčení festivalových kol? Náš redaktor Jan Němec jo a je to prý fakt super! [uz]

Augustine RESTAURANT

BARBECUE

by Marek Fichtner

KAŽDÝ ČTVRTEK OD 18 HODIN NA TERASE RESTAURACE

Máte volný večer a chcete zažít něco výjimečného?

Navštivte se svými přáteli Barbecue podle Marka Fichtnera, kde na Vás budou čekat lahodné pokrmy, příjemná obsluha a celou atmosféru dokreslí živá klavírní hudba.

Na co se můžete těšit?

Ochutnat můžete širokou nabídku mas, salátů, předkrmů a příloh, jako například grilovaná chapadla z olivně, Cajunský mořský vlk, vepřová BBQ žebra nebo krevetový salát s fregolou. Na své si přijdou i milovníci sladkého a ovoce.

Cena BBQ bez alkoholických nápojů je 890 Kč, se sklenkou vína 950 Kč.

DĚTI DO 12 LET MAJÍ SLEVOU 50 % A MLADŠÍ 6 LET ZCELA ZDARMA.

Pro rezervace volejte restauraci Augustine na tel. +420 266 112 280 nebo piště na restaurant.augustine@luxurycollection.com.

Kosmonauti se musejí dostat do vesmíru, jinak se bude Brusel zlobit.

VESMÍR V ČT

Pustina a *Modré stíny* nejsou jedinými televizními minisériemi, které letos festival uvádí. Na včerejší uzavřené projekci představil svůj nový projekt i scenárista a kreativní producent Tomáš Baldýnský. Otec úspěšného *Comebacku* tentokrát přichází s pětidílným *Kosmem*, satirou na téma Česká republika. A možná docela výbušnou. Komedialní seriál *Kosmo* bude Česká televize vysílat až po podzimních krajských volbách.

Jan Škoda

Soudě dle promítaných ukázek *Kosmo* připomíná *Červeného trpaslíka*, *Kancelář Blaník*, *Jistě, pane premiére*, ale i černou komedii Petra Zelenky *Ztraceni v Mnichově*, která přemítala nad českými národními traumaty. Jeden díl *Kosma* tak bude třeba o vztahu Čechů a Poláků. „Pro ně jsme záhadný národ. Nechápu, na co jsme tak pyšní,“ myslí si Baldýnský. „Poláci ale nevědí, že my pyšní nejsme. My jsme taková ta tlustá holka, co sedí na zábavě, bojí se, že pro ni nikdo nepříjde, a tak dělá, že jako tančit nechce. Někdo, kdo ji nezná, si myslí, že v ní musí něco být, když odmítá, ona se ale jenom bojí,“ doplňuje.

Obecnější rysy české povahy Baldýnský narouboval na příběh čtyř kosmonautů, kteří se mají za pět miliard korun připravovat na let na Měsíc. Místo supermoderního střediska ale přebývají v polorozpadlé bývalé škole, kde místo centrifugy za 250 milionů korun stojí kolotoč od firmy Farkaš a syn. Na obří tunel eurodotací přijde ministr Lubor Šnajdr, který teď marně hledá vedoucího výcviku, jenž zmizel. Teď je každopádně třeba

dostat čtyři lúzy na Měsíc, aby Evropská unie nechtěla peníze zpět.

„Je to strašně starý nápad, asi z roku 2006. Původně jsem chtěl udělat sitcom o čtyřech chlapcích v raketě, co si budou povídat. Pak mi došlo, že nejzajímavější to bude před tím, než odstartují. Nakonec se to blíží k celovečernímu filmu,“ sděluje Baldýnský, který psaní *Kosma* popisuje jako „peklo, které už nikdy nechce dělat“. „Psalo se to strašně. Já píšu hrozně pomalu, jeden díl jsem psal dva a půl měsíce. Určil jsem si, aby byl každý díl uzavřeným příběhem, ale aby to zároveň navazovalo. Každý díl má jiné téma; jde o lhaní, národní povahu i vztahy s mocnostmi. A samozřejmě to musí být vtipné. Ať to lidi nedělají,“ říká.

Kosmo, které chce být vtipné, ale i smutné, uvede Česká televize na podzim. V hlavních rolích se představí Martin Myšíčka, David Novotný, Jakub Žáček nebo „smrtečně vtipná“ Eva Josefíková. „Má to několik politických aspektů. Ale snažil jsem se, aby to bylo nadčasové – nerad bych, aby z toho někdo vytrhával nějaké drobnosti, proto to plánujeme vysílat až po volbách,“ dodává Baldýnský o „minisérii, v níž žijeme“.

www.specialized.com

VIDÍŠ MĚ?
Jsem u Puppů. A hned zase u Thermalu. Svítlím mezi kempem a kinosál. Přejedu celé Vary, ani se nepotím. Jsem jako ty, jen rychlejší.

VYFOŤ MĚ!
...když to dokážeš. Jsem tichý. Jsem rychlý a obratný, tak měj foták připravený a snaž se ulovit pořádný záběr.

SDÍLEJ...
Co bys to byl(a) za paparazzi, když tvé dílo nikdo nevidí?! Ukaž mě na Instagramu a označ #TurboLevoMan

VYHRAJ DENNĚ SVÁČKU PRO DVA
Při filmovém maratону vyhláďme, že? #TurboLevoMan ti zachrání den! Denně vyberu tři nejlepší fotky a jejich pohotoví autory odměním pořádnou sváčinou pro dva. Doženu tě kdekoli. Sleduj Instagram! Ozvu se ti a sváčku v mžiku přivezu kamkoli ve Varech.

#turbolevoMan

Nejen filmem živ je festival aneb včerejší mimořádný koncert skupiny Bratři Orffové na Divadelním náměstí.

Dnes na festival dorazí režisér Szabolcs Hajdu, který do Hlavní soutěže přiváží svůj snímek *Rodinné štěstí*. Do téže sekce patří film *Otcova křídla*, který představí Kivanc Sezer.

Faton Bajraktari Alejandra Márquez Abella

Soutěžní filmy v sekci Na východ od Západu přijíždějí představit režiséři Faton Bajraktari (*Všude dobře, doma nejlíp*) a Ayhan Salar a Erkan Tahaşoğlu (*Na hraně*).

Tatiana Huezo Anna Rose Holmer

Očekávány jsou režisérky Katina Medina Mora (*Co se mnou uděláš*), Alejandra Márquez Abella (*Svatý týden*) a Tatiana Huezo (*Bouře*), jejichž filmy jsou uváděny v přehlídce Mexiko v ženském rodě.

V rámci Dnů kritiků Variety se bude promítat snímek *Křeč*, jež přijíždí zastupovat režisérka Anna Rose Holmer.

Houda Benyamina Sebastian Brameshuber

Karlovy Vary navštíví i režisérka Houda Benyamina a herečky Déborah Lukumuena a Oulaya Amamra s filmem *Božské*, zařazeným v sekci Jiný pohled, a režisér Sebastian Brameshuber, jehož snímek *Dovnitř, skrz a ven* bude uveden v sekci Imagina.

FESTIVALOVÉ SAFARI

LOVECKÁ SOUTĚŽ FESTIVALOVÉHO DENÍKU

Žádné tulení v kinosále, ztratil se nám tuleň! NAJDETE HO?

Japonské lovkyně perel známe hlavně z křížovek. Jestli si chcete ke slovu na tři doplnit i vizuální vjem, doporučujeme zajít na lyrický dokument *Ama-San*. Portrét tradiční komunity zachycuje tři generace žen a jejich každodenní práci i rituály. Tenhle portugalsko-švýcarsko-japonský snímek možná může za to, že náš maličký plyšový tuleň zatoužil po vodě. Nebo taky ne – naposledy jsme ho slyšeli mumlat něco bulharsky o jakési Alžbětě. Jsme už asi unavení...

Vám únavu při hledání může ušetřit kolo Specialized z festivalových půjčoven u hotelů Thermal a Pupp nebo ve stanovém městečku. K nalezenému tuleni od nich navíc dostanete další cyklistické odměny. A od nás vstupenky na dnešní projekci filmu *Ama-San* (15.30, Kino Čas). Stačí plyšáka najít a donést ho do redakce Festivalového deníku (1. patro hotelu Thermal). ■

Jak se zdrobňuje tuleň? Tulení? Tulínek?

Dáša našla tygra a vyhrála kolo od Specialized Bicycles. Chtěla ale pánské, takže se z výhry bude radovat manžel.

KVIFF KMENY

KUROSAWOVY DĚTI

Japonců je v letních měsících v Karlových Varech dost, ale obvykle nestojí o festivalovou legitimaci. Jen několik zástupců tohoto kmene přijelo za filmem, ne „aby okusili požitky světoznámých lázní se stopou Goetha a Beethovena“, jak lákají prospekty turistických kanceláří.

Jan Němec

Člověk si trochu připadá jako ve filmu *Ztraceno v překladu*. Položíte krátkou otázku a posloucháte překladatele, jak dlouze hovoří a gestikuluje – jako by z vašeho suchého rohlíku dělal přinejmenším žemlovku. Japonština je jazyk s mnoha zákrutami, ale kdoví, co si Kumi Košio a Tóru Endó myslí o češtině.

Kumi Košio je v Česku dva měsíce, pracuje jako asistentka japonského sochaře Tetsua Ohnariho a sama je malířkou. V poslední době vyšívá červenou nití pomačkaná plátna, která připomínají rozložené origami. Zarází ji totiž, kolik červených věcí je v Česku vidění: „V Japonsku by si třeba nikdo nevzal červenou kravatu, považovali bychom to za příliš agresivní,“ říká. „Ale ta-

dy jsem viděla dokonce i červené potrubí – to zase odporuje tomu, že v Japonsku jde o barvu svatební.“

Tóru Endó je tu už devět měsíců, ale prestižní Tokijskou univerzitu vyměnil za tu Karlovu dokonce na dva roky. Neodjede dřív, než napíše magisterskou práci o Hrabalově novele *Obsluhoval jsem anglického krále*. „Hrabalův jazyk je mimořádně melodický,“ říká zaujatě Tóru, který se už česky naučil dost dobře na to, aby to poznal.

Právě viděli nový film Jima Jarmusche *Paterson* a oba shodně tvrdí, že ten film je velmi japonský: „Má pomalý rytmus, ale je v něm velmi přesný řád,“ říká Tóru. „Opravdu je v něm něco téměř zenového,“ přikyvuje Kumi, která zatím pozorně přinesla karafu s vodou. Oba si také všimli at-

mosféry v sále, toho, že lidé během filmu projevují emoce. „Zdá se mi, že zde se na filmy díváte daleko víc spolu,“ říká Tóru a oceňuje také závěrečný potlesk, i když v sále nejsou přítomni tvůrci filmu: „Není to tedy jen zdvořilost, ale ocenění samotného díla.“

Akiru Kurosawu oba ctí, ale Kumi Košio jako svůj oblíbený japonský film jmenuje romantické drama *Loutky* Takešioho Kitana a Tóru Endó se naopak světuje se slabostí pro násilnické filmy s tematikou jakuzu, zvlášť od Kindžiho Fukasakua. Zde v Karlových Varech se ale na žádný japonský film nechystají: „Ty můžeme vidět jindy,“ shodují se. Jemná malířka Kumi si místo toho našla intimní dokument *Sfumato* o svém oblíbeném výtvarníkovi Bernardu Legayem...

Student bohemistiky Tóru Endó a malířka Kumi Košio – červená barva je i v Japonsku považována za slavnostní, ale používá se daleko uměřeněji než v Česku.